

VAJNORSKÉ *novinky*

Dvojmesačník občanov
mestskej časti
Bratislava-Vajnory

9 – 10 / 2024
ročník XXXIII
—
nepredajné

Oficiálne sme
otvorili novú
prístavbu a areál
ZŠ Kataríny
Brúderovej

Vajnorský
minimaratón sa
bežal po novej
trase

Vajnoračka
a jej psík sú
už druhýkrát
majstrami
Slovenska

V čísle sa dočítate

Str. 3.	Príhovor starostu; Informačné tabule o dodržiavaní nedeľného a sviatočného pokoja	Str. 17.	Na Salón v Dobrej lipe prišli legendy kardiológie a hokeja; Vlny prilákali do našej knižnice mnoho záujemcov
Str. 4. – 5.	Vo Vajnoroch oficiálne otvorili novú prístavbu a areál Základnej školy Kataríny Brúderovej	Str. 18.	Vajnory sa na extrémny počasie dobre pripravili
Str. 6.	Predstavitelia našej mestskej časti pozdravili jubilantov; Seniori z Vajnor vybojovali v petangu druhé miesto	Str. 19.	Kométu sme mohli pozorovať aj z Vajnor; Noci budú teraz síce dlhšie ale bezpečnejšie a svetlejšie
Str. 7.	Vajnorskí seniori navštívili mohyly na Bradle	Str. 20. – 21.	Príbehy vajnorského kroja (5) – Bude zima, bude mráz
Str. 8. – 9.	Komunitný deň Zoznámme sa spojil školu aj celú komunitu Vajnor	Str. 22. – 23.	Vydržia vajnorské vinohrady aj ďalších 100 rokov?
Str. 10.	Zamestnanci miestneho úradu vysadili viac ako šesťtisíc narcisov	Str. 23.	Ulice na hranie zlepšujú susedské vzťahy aj bezpečnosť
Str. 11.	Čo na to starosta?	Str. 24.	Čo hovorí kronika Prešporská obec Vajnory (24)
Str. 12.	Miestne zastupiteľstvo zvýšilo príspevok pri narodení dieťaťa; Realizujú sa projekty obyvateľov z participatívneho rozpočtu	Str. 26.	Včelársky rok sa nikdy nekončí – rozprávanie o včelároch a včielkach (2)
Str. 13.	Rekonštrukcia kultúrneho domu prináša väčší komfort a krajšie priestory pre návštevníkov; Rekonštrukcia cyklocesty na JuRaVe; Súťaž o najkrajšiu fotografiu Vajnor 2024	Str. 28.	Slávnostné otvorenie nového cyklu univerzity tretieho veku
Str. 14. – 16.	Vajnoračka Viktória Vanerková a jej šeltia Annie sú druhýkrát majsterkami Slovenska	Str. 29.	Do života sme privítali pätnásť nových detičiek;
		Str. 30.	Prvý deň v škole; Lietajúce šarkany
		Str. 32. – 33.	Vajnorský minimaratón sa bežal po novej trase priamo srdcom Vajnor
		Str. 34. – 35.	Život FK Vajnory; Ďakujeme, pani Múčková!
		Str. 36. – 38.	Vajnorskí futbaloví tréneri
		Str. 40.	Vajnorský minimaratón – fotoreportáž

Dôležité kontakty

- Hlásenie porúch BVS: 0800 121 333
- Hlásenie porúch ZSE: 0800 111 567
- Hlásenie porúch VO: 02/63 81 01 51
- Hasičská služba: 150, 112, Záchraná služba: 155, 112
- Mestská polícia: 159,
- Havarijná služba: 0123
- OLO: 02/50 11 01 11

MIESTNY ÚRAD MČ BRATISLAVA-VAJNORY

- Mestská časť Bratislava-Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava
- Tel. číslo do digitálnej ústredne: 0850 24 25 24
- e-mail: vajnory@vajnory.sk

ZBAVTE SA STARÝCH SPOTREBIČOV EKOLOGICKY A ZDARMA!

Vašu starú práčku, chladničku, mikrovlnku alebo iný spotrebič zo skupiny bielej techniky vám zadarmo vyzdvihneme priamo z vašej adresy a odvezieme na ekologickú recykláciu. **Navštívte www.zberelektroodpadu.sk a objednajte si bezplatný odvoz starého spotrebiča priamo z vašej adresy.**

Cenník inzercie

1 strana 21 × 29,7 cm + 3 mm spadávka 440,00 € bez DPH 528,00 € s DPH	1/2 strany 18,5 × 12,5 cm 260,00 € bez DPH 312,00 € s DPH	1/4 strany 9,25 × 12,5 cm 140,00 € bez DPH 168,00 € s DPH
1/8 strany 9,25 × 6,25 cm 90,00 € bez DPH 108,00 € s DPH	1/16 strany 4,62 × 6,25 cm 60,00 € bez DPH 72,00 € s DPH	Plošný inzerát atyp. rozmerov (1 cm²) 1,40 € bez DPH 1,68 € s DPH Riadková inzercia (predám, kúpim, služby, ...) cena za 1 slovo (tel. číslo = 1 slovo) 0,75 € bez DPH 0,90 € s DPH

Politická inzercia: 1,5 násobok ceny bežnej inzercie vo Vajnorských novinkách.
Zľavy: Pri opakovanom uverejnení inzerátu 3 až 4 krát za sebou: zľava 10 %; 5 a viackrát za sebou = zľava 20 %

**VAJNORSKÉ
novinky**

e-mail: redakcia@vajnory.sk
web: www.vajnory.sk
www.vajnorskenovinky.sk

Dvojmesačník obyvateľov mestskej časti Bratislava-Vajnory. Vydavateľ: Mestská časť Bratislava-Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava IČO: 00304565 ISSN 1339-0201. Registračné číslo: EV 3049/09. Redakcia: MÚ Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava. Náklad: 2 200 výtlačkov. Nepredajné. Uzávierka 21. 10. 2024, Vydanie 4. 11. 2024, číslo 9–10/2024, ročník XXXIII. Dátum uzávierky nasledujúceho čísla 4. 12. 2024 Číslo zostavil: PhDr. Stanislav Bachleda. Redakčná rada: predsedníčka Ing. Soňa Molnárová, členovia: Ľubica Mešková, Juraj Zeman, Martin Matko, Helena Paulenová Jazyková úprava: Mgr. Jela Lukyová Tlač: KASICO, a. s., Hagarova 9, 831 51 Bratislava Inzeráty: redakcia@vajnory.sk. Vydavateľ nezodpovedá za obsah inzerátov. Redakcia nevracia nevyžiadané rukopisy a fotografie. Za obsah jednotlivých príspevkov zodpovedajú vplnom rozsahu autori. Názory autorov a redakcie nemusia byť totožné.

Milí Vajnoráci!

V októbri sa v našej mestskej časti uskutočnila výnimočná udalosť – oficiálne otvorenie prístavby a nového areálu Základnej školy Kataríny Brúderovej. Tento projekt nie je len ďalšou investíciou do infraštruktúry, ale predstavuje významný krok ku kvalitnejšiemu vzdelávaniu našich detí a tráveniu ich voľného času.

Vzdelávanie je základným pilierom spoločnosti. Čo do vzdelávania investujeme dnes, vráti sa nám mnohonásobne v podobe vzdelaných, aktívnych a zodpovedných občanov. Je našou povinnosťou vytvárať pre deti také podmienky, ktoré im umožnia rozvíjať sa nielen po odbornej, ale aj po športovej, sociálnej a environmentálnej stránke.

Vďaka investícii vo výške 3,2 milióna eur, z toho viac ako 2,3 milióna eur z fondov Európskej únie, sa nám podarilo zrealizovať komplexnú modernizáciu a rozšírenie našej školy. Vajnory dostali možnosť byť medzi desiatkami škôl na Slovensku, ktoré mohli čerpať z Plánu obnovy – a to najmä vďaka podpore Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR a spoluprá-

ci s Bratislavským samosprávnym krajom. Som rád, že na jej otvorenie prišiel osobne aj minister školstva Tomáš Drucker a župan Juraj Droba.

V Základnej škole Kataríny Brúderovej sa bude vzdelávať nová generácia v moderných triedach, na športoviskách a aj vonkajšej učebni. Vo Vajnoroch kladieme dôraz na modré aj zelené témy a myslíme na ne aj pri rekonštrukcii Základnej školy Kataríny Brúderovej. Preto je jej súčasťou aj zvislá záhrada či vsakovací záhon, ktoré majú deťom ukázať, že starostlivosť o našu planétu môže začať priamo v školskom areáli.

Chcem poďakovať všetkým partnerom, vedeniu školy ako aj učiteľkám, učiteľom a zamestnancom školy za ich nasadenie. Vďaka nim dnes môžeme v našej škole poskytovať deťom prostredie, ktoré podporuje nielen vzdelanie, ale aj zdravé hodnoty pre celú spoločnosť. Držím im palce v ich neľahkej práci. Veľká vďaka patrí aj rodičom, ktorí spolu so svojimi deťmi trpezlivo čakali na dokončenie projektu a všetkým, ktorí verili, že sa nám ho podarí dotiahnuť do konca.

Nové priestory Základnej školy Kataríny Brúderovej nebudú slúžiť len našim žiakom, ale celej našej vajnorskej komunite – ako miesto stretnutí, podujatí a voľnočasových aktivít.

Michal Vlček,
starosta

Informačné tabule o dodržiavaní nedeľného a sviatočného pokoja

Text a snímka: redakcia

Na vstupných komunikáciách do Vajnory pribudli nové informačné tabule, ktoré upozorňujú na potrebu dodržiavania nedeľného a sviatočného pokoja.

„Ide nám hlavne o pokoj a dobré medziľudské vzťahy. Pretože práve súdržnosť, vzájomná pomoc a ohľaduplnosť robia naše Vajnory vyhľadávanou lokalitou pre ľudí, ktorí sa chcú v Bratislave usadiť a hľadajú u nás zároveň benefity mesta i pokoj vidieka“, povedal o tabuliach starosta Mestskej časti Bratislava-Vajnory Michal Vlček.

Pokojné spolunažívanie, ohľaduplnosť a dobré susedské vzťahy však nevie vytvoriť a zaručiť žiaden zákon. To vieme docieľiť len vzájomným rešpektom a empatiou. „Cieľom tabúľ je apelovať na ľudí, aby sme sa vzájomne rešpektovali a pestovali to, čo robí Vajnory dedinou v meste“, povedal Michal Vlček.

Obdobné tabule majú tiež niektoré mestské časti Bratislavy, ako aj obce v Bratislavskom kraji. Význam tabúľ je najmä informačný a apelačný, lebo neexistuje štát a mesto, kde by toto vynútila represia, cestou je vzájomný rešpekt a empatia.

Vo Vajnorochoch oficiálne otvorili novú prístavbu a areál Základnej školy Kataríny Brúderovej

Text: redakcia

Snímky: Maximilián Janík

V piatok popoludní 18. októbra 2024 sa v mestskej časti Bratislava-Vajnory uskutočnilo slávnostné otvorenie prístavby a areálu Základnej školy Kataríny Brúderovej. Zúčastnili sa ho minister školstva, výskumu, vývoja a mládeže Slovenskej republiky Tomáš Drucker, predseda Bratislavského samosprávneho kraja Juraj Droba, starosta mestskej časti Bratislava-Vajnory Michal Vlček a generálny riaditeľ sekcie riadenia programu Slovensko a koordinácie fondov EÚ Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR Ladislav Šimko.

Tohto roku bola dokončená nielen prístavba, ale aj rozsiahla rekonštrukcia vonkajších priestorov základnej školy s novým športoviskom a vonkajšími učebňami, na ktoré mestská časť získala viac ako 2,3 milióna eur z fondov Európskej únie. Ide o najväčšiu investíciu v novodobej histórii mestskej časti v celkovej výške 3,2 milióna eur. Významne nám pri získaní tejto investície pomohli aj Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR a Bratislavský samosprávny kraj.

Minister školstva Tomáš Drucker zaželal deťom, pedagógom a rodičom, aby si prostredie novej školy užili. Aby bolo v prvom rade bezpečné a rodili sa v ňom dobré vzťahy a predstavy o budúcich povolaniach.

„Naša škola sa stáva centrom vzdelávania novej generácie, s modernými triedami, športoviska-

mi a dokonca aj vonkajšími učebňami, ktoré našim deťom umožnia byť bližšie k prírode, športu a vonkajšiemu prostrediu. Práve ekológia a udržateľnosť sú kľúčové hodnoty, ktoré musíme našim deťom odovzdávať“, povedal starosta mestskej časti Bratislava-Vajnory Michal Vlček.

Predseda Bratislavského samosprávneho kraja Juraj Droba ocenil aktívnu snahu mestskej časti Bratislava-Vajnory pri získavaní projektov. „Mestské časti Bratislavy, ako aj obce v celom Bratislavskom kraji čelia rastúcim nárokom na vzdelávacie kapacity. Len v rámci nášho kraja chýbalo 360 kmeňových tried. Vďaka úspešnej spolupráci s miestnymi samosprávami a podporou z európskych fondov sa nám podarilo do konca roku 2023 vytvoriť viac ako 214 nových tried, čím sme pokryli viac ako polovicu z chýbajúcej kapacity“, povedal Droba.

Rozšírenie kapacít základných škôl je jedným z prioritných cieľov Bratislavského samosprávneho kraja v rámci jeho regionálneho rozvoja. V spolupráci s mestami a obcami v kraji sa BSK sústreďuje na využívanie európskych fondov a ďalších finančných nástrojov na realizáciu projektov, ktoré zlepšia vzdelávacie podmienky a prinesú dlhodobý prospech celému regiónu.

„Prístavba Základnej školy Kataríny Brúderovej vo Vajnorochoch je dôkazom toho, ako môže úspešná spolupráca samospráv a podpory z európskych fondov priniesť konkrétne výsledky v prospech vzdelávania mladých ľudí. Prajem deťom, pedagógom aj rodičom, aby si prostredie novej školy užili. Aby bolo v prvom rade bezpečné a rodili sa v ňom dobré vzťahy a predstavy o budúcich povolaniach“, dodal na slávnostnom otvorení minister škol-

stva, výskumu, vývoja a mládeže SR Tomáš Drucker.

Základná škola Kataríny Brúderovej sa stáva modernou, zelenou a ekologickou školou. Jej súčasťou je šesť nových moderných tried, pohybová trieda i vonkajšie športoviská s multifunkčným ihriskom, ako aj unikátnou triedou na vonkajšie vyučovanie a amfiteáter. Počas tohto leta bolo tiež dokončené oplotenie celej školy, mestská časť nezabúda

ani na ekológiu, ku ktorej treba viesť aj naše deti. Preto je súčasťou areálu aj zvislá záhrada a vsakovací záhon. V základnej škole je k dispozícii aj bicykliareň a kolobežkáreň.

„Chcem vyjadriť vďaka všetkým, ktorí sa na tomto projekte podieľali – našim partnerom, ale aj učiteľkám, učiteľom a ďalším zamestnancom školy a hlavne deťom, ktoré sa tešili na nové priestory“, povedal starosta Vajnora Michal Vlček.

Po otvorení nasledoval Komunitný deň – Zoznámme sa, ktorý organizovalo Občianske združenie Brúderka. Návštevníci si v rámci dňa otvorených dverí mohli pozrieť školu, nové priestory a novovytvorenú knižnicu. Program pre verejnosť zahŕňal uvedenie knižnice, panelovú diskusiu, tvorbu najdlhšej girlandy, ale aj vystúpenie kapely Funkiez, DJ Wilqit a rôzne workshopy.

Predstavitelia našej mestskej časti pozdravili jubilantov

Text: Soňa Molnárová

Snímky: archív

Sviatočný deň.

Na chvíľu zláskavel čas.

Zastavil sa,
aby nám doprial obzrieť sa späť,
aby nám dovolil zaspomínať,
aby nám umožnil dotknúť sa slnka,
osláviť človeka.

Tradične každý rok je október venovaný úcte k starším. V našej mestskej časti sa v utorok 22. 10. 2024 vo veľkej sále kultúrneho domu stretli oslávenci, ktorí v tomto roku dovŕšili 75, 80, 85 a viac rokov.

Čas – toľkokrát opakované slovo. Raz nám chýba, inokedy by sme najradšej posunuli dopredu ručičky na hodinách. Ale je spravodlivý. Každému meria rovnako: dni plné práce, radosti a úspechov i tie s nepokojom a smútkom v srdci. Pre našich oslávencov sa čas na okamih zastavil, aby na spoločnom stretnutí po rokoch spomínali, stretli sa s rovesníkmi, priateľmi. V krátkom kultúrnom programe ich

pozdravili kyticou básní a piesní deti z našich základných škôl a materskej školy. Slávnostný príhovor k oslávencom predniesol starosta mestskej časti Michal Vlček, ktorý sa poďakoval za všetko čo pre našu mestskú časť urobili. Oslávencom zaželel v tej vzácnej chvíli stretnutia všetko najlepšie, najmä

pevné zdravie a pohodu v kruhu rodiny a blízkych, v spoločnosti svojich priateľov.

Na záver pozdravili oslávencov členovia Vajnorského okrášľovacieho spolku pásmom „Prešúfka“. V sále počas celého popoludnia panovala dobrá nálada venovaná spomienkam na mladé časy.

Seniori z Vajnor vybojovali v petangu druhé miesto

Text: Jaroslava Hrabalová

Snímky: archív

V októbri minulého roku sa v Rači uskutočnil prvý ročník Okresného petangového turnaja tretieho bratislavského okresu, víťazom ktorého sa stalo naše vajnorské družstvo. Druhý ročník tohto turnaja sa konal v sobotu 12. októbra 2024 v Mestskej časti Bratislava Nové Mesto, na Kuchajde, kde si opäť zmerali sily súťažiaci z Nového Mesta, Vajnor a Rače.

Na turnaji reprezentovali našu mestskú časť šiesti členovia vajnorskej organizácie **Jednoty dôchodcov Slovenska: Emília Pavlíková, Elena Melicherová, Anna Feketová, Jaroslava Hrabalová, Vlastimil Hrabal a Peter Zeeman**, ktorí vybojovali krásne **druhé miesto**. Prvé miesto nám ušlo o jediný bod = 1 cm.

Tentokrát zvíťazilo družstvo Rače a na peknom 3. mieste sa umiestnilo družstvo Nového Mesta.

Všetkým súťažiacim sa po skončení turnaja prihovril starosta Nového Mesta Matúš Čupka, vicestarostovia Pavol Troiak a Marianna Mašátová, novomestskí poslanci Tomáš Korček a Pavol Hric, ale i račianska poslankyňa Milada Dobrotková.

Turnaj sa naozaj vydaril. Všetkým sa podarilo vytvoriť neopakovateľnú atmosféru počas nádherného slnečného dňa pri športe a chutnom občerstvení v areáli Kuchajdy. A o to hlavne išlo – spoločne sa zabaviť a zašportovať, si, na čom majú zásluhu novomestskí organizátori.

Tretí ročník petangového turnaja by sa mal uskutočniť v októbri 2025 v našej mestskej

časti, vo Vajnoroch. Za nás seniorov sľubujeme, že budeme usilovne trénovať a spoločne v súčinnosti so starostom Vajnor Michalom Vlčekom a mestskou časťou Vajnory sa nám podarí zorganizovať dôstojný športový sviatok.

Vajnorskí seniori navštívili mohylu na Bradle

Text: Božena Zemešová

Snímky: archív

Október je jesenný mesiac, keď príroda nabera na svojej kráse plnosťou rozmanitých farieb, zberá sa úroda z polí, zo záhrad, v lese sa stromy halia do jesenného šatu, lístie pomaly padá zo stromov a na prechádzke lesom nám šuchoce pod nohami. Je ako dôchodkový vek, jeseň života, životné obdobie, ktoré so sebou prináša dozrievanie, múdrosť, skúsenosti, ale aj radosť a bolesti. Žijeme zväčša dni, keď ráno vstaneme z postele a nikam sa nemusíme ponáhľať. Ale v utorok prvého októbra sa tešíme na zaujímavý výlet, ktorý pre nás, vajnorských seniorov, pripravil Miestny úrad Vajnory a pani Milka Uhrínová. Naším cieľom je Bradle, mohyla Milana Rastislava Štefánika. Treba pripomenúť, že týmto výletom mestská časť Bratislava-Vajnory otvorila Mesiac úcty k starším.

Cesta autobusom nám ubiehala podľa plánu, našou prvou zastávkou je obec Podolie – Park miniatúr. Unikátny park modelov dobových rekonštrukcií slovenských hradov a zámkov v mierke 1:50, kostolíkov v mierke 1:25, resp. 1:30. Každý model je vernou kópiou, ktorý zodpovedá skutočnosti v čase, pôdorysom aj výškou. Nachádza sa tu napríklad hrad Beckov, Čachtický hrad, Bratislavský hrad, kostol v Dražovicach, Vlkošínec a mnoho ďalších modelov.

Pri každom objekte je tabuľka s názvom hradu i to, ako v súčasnosti tento objekt vyzerá, niektoré však nespoznávame. Myšlienka unikátneho múzea sa tvorila už od roku 2001 v hlave Juraja Hlatkého, ktorý sa inšpiroval na cestách v zahraničí.

Po skončení prehliadky nás čakal obed v reštaurácii s priľahlými rybníkmi u Snopeka v Bašovciach. Na pozemku sa nachádza aj náučno-zábavný areál s programom

pre deti, malé Zoo – sú tu sliepky, zajace, prasiatko, korytnačka a ďalšie zvieratká, nechýba ani chovný rybník s čerstvými rybami, ktoré sme si zakúpili a priniesli domov na obohatenie jedálneho lístka.

Našou ďalšou zastávkou boli Košariská, rodisko, Milana Rastislava Štefánika a v ňom evanjelický kostol a miestny cintorín. Sprievodkyňa nás už čakala pred vchodom do kostola a začala rozprávať príbeh o krsťiteľnici, pochádzajúcej z pôvodného kostola, ktorá sa používa sa dodnes na sviatosť krstu. Kostol slúži od roku 1878, vystavaný bol v klasicistickom štýle, prvým farárom v novopostavenom kostole bol Pavel Štefánik, otec nášho najvýznamnejšieho Slováka Milana Rastislava Štefánika, ktorý v ňom už od detstva strávil veľa času. Cestu z neďalekého chrámu si krátili bočným vchodom cez bráničku k rodnému domu, ktorý v súčasnosti slúži ako múzeum. Nachádza sa tu množstvo spomienkových predmetov z detstva, ale aj zo zahraničných ciest M.R. Štefánika. Rád pozoroval hviezdy veľkým ďalekohľadom, nachádzajúcim sa v jednej z miestností, vo vitrínach sú vystavené dobové uniformy na rôzne príležitosti.

Jedna z izieb je venovaná Štefánikovi, v ktorej sme mohli vidieť všetko, čo miloval, jeho život zachytený filmovou kamerou, jeho ví-

ťazstvá, bojovnosť za národ, politickú a vojenskú kariéru, je tu jeho busta a obrázky zo smutného ukončenia života, keď 4. mája 1919 pri pristávaní manévri sa lietadlo zrútilo neďaleko Ivanky pri Dunaji. Celá posádka našla v troskách lietadla okamžitú smrť. Štefánikov život sa skončil náhle, na prahu nového života v oslobodenej vlasti, o ktorej vznik sa tak mimoriadne zaslúžil. Smútočné obrady sa konali 10. mája v Bratislave a 11. mája 1919 v Košariskách.

Milana Rastislava Štefánika pochovali v mohyle na Bradle, vrcholnom diele architekta Dušana Jurkoviča spolu s posádkou talianskeho lietadla Caproni. Pamätník je typický štyrmi podpornými stĺpmi ako pamiatka štyrom osobám, ktoré neprežili pád lietadla. Milan Rastislav Štefánik miloval život a jeho krédom bolo veriť – milovať – pracovať.

Rada by som sa na záver poďakovala Miestnemu úradu Vajnory za veľkú pozornosť, ktorú venuje nám seniorom, ďakujeme za krásny výlet, za nové poznanie, sme radi, že sme mali silu a energiu vystúpiť na Mohylu Milana Rastislava Štefánika a uctiť si jeho pamiatku.

Ďakujeme aj vodičovi spoločnosti MT Tour za bezpečnú jazdu a sprievodcovi za obsažené informácie. Už teraz sa tešíme na ďalšie výlety seniorov.

Komunitný deň Zoznámme sa spojil školu aj celú komunitu Vajnor

Text a snímky: Soňa Kukučková

V piatok 18. októbra 2024 sme v Základnej škole Kataríny Brúderovej vo Vajnoroch usporiadali prvý ročník komunitného dňa Zoznámme sa. Tento deň bol pre nás výnimočný nielen preto, že sa zameriaval na prehĺbenie vzťahov medzi školou, učiteľmi, rodičmi a deťmi, ale aj preto, že vytvoril most medzi školou a širšou komunitou Vajnor. Celý deň sa niesol v duchu spolupráce, čo sme vnímali v každom kúte školy. Naše občianske združenie Brúderka sa podieľalo spolu so ZŠ Kataríny Brúderovej a mestskou časťou Vajnory na usporiadaní tohto podujatia.

Dopoludňajšia časť patrila žiakom a žiačkam školy, ktorí a ktoré prechádzali stanoviskami plnými športových aktivít, hier a kultúrnych predstavení. Jedným z najväčších lákadiel bola prezentácia vietnamskej kultúry, ktorá priniesla autentickú atmosféru a umožnila všetkým prítomným nahliadnuť

do bohatej tradície tejto komunity. Karaoke a tvorba komunitnej girlandy s vlajočkami a odkazmi na tému „komunita“ vytvorili priestor na tvorivosť a zábavu.

Poobede sa do akcie aktívne zapojili aj rodičia a priatelia školy. Spoločne sme si užívali

bohatý program, ktorý zahŕňal aj slávnostné otvorenie novej knižnice vo vestibule školy. Táto knižnica vznikla vďaka podpore OZ Brúderka, rodičovským príspevkom a finančnému daru od spoločnosti Kamiprofit, pričom realizáciu zabezpečila firma Tuli. Krst knižnice doplnila panelová diskusia s bývalými

žiakmi a bývalou pani riaditeľkou, ktorí nás inšpirovali svojimi skúsenosťami a príbehmi.

Počas celého dňa sa konalo množstvo zaujímavých workshopov a aktivít. Deti aj dospelí sa mohli zapojiť do tvorivých dielní – mohli vyrábať sviečky z včelieho vosku, naučiť sa pripravovať vietnamské jarné rolky alebo sa zabaviť na interaktívnom divadelnom predstavení. Festival koláčov, ktorý zorganizovali členky OZ Brúderka, dodal podujatiu výnimočný nádych, pričom sa všetci mohli tešiť z rôznorodých domácich koláčov.

Osobitné poďakovanie patrí rodičom z vietnamskej komunity, ktorí nielenže prispeli svojou štedrosťou a finančným darom, ale svojou prezentáciou kultúry a skvelým jedlom vytvorili aj úžasnú atmosféru. Sme nesmierne vďační a vďačné za ich zapojenie, ktoré obohatilo naše podujatie a prepojilo naše spoločenstvá.

Neoddeliteľnou súčasťou tohto dňa bola hudba – kapela Funkiez roztancovala publikum a atmosféru počas dňa dotvoril DJ Wi-

lqit. Záver podujatia patril obľúbenej tombole s množstvom zaujímavých cien, výťažok ktorej poputuje na podporu školy.

Naše poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa na podujatí podieľali – deťom, ktoré vniesli energiu a nadšenie, členom a členkám školského parlamentu za pomoc pri organizácii, učiteľkám a učiteľom, rodičom, členkám a členom OZ Brúderka, ako aj všetkým spolkom a občianskym združeniam z Vajnory a sponzorom, ktorí venovali ceny do tomboly. Vaša spolupráca a podpora nám umožnili vytvoriť deň plný pozitívnej energie, ktorý upevnil vzťahy a priniesol nezabudnuteľné zážitky. A aby sme nezabudli podotknúť, žiadne jedlo nevyšlo nazmar. Všetko, čo zvýšilo, sme doručili ľuďom bez domova do nocľahárne De-Paul v Bratislave.

Už teraz sa tešíme na ďalší ročník komunitného dňa, ktorý sľubuje ešte viac radosti, spoločne prežitých chvíľ a zážitkov pre všetkých!

Zamestnanci miestneho úradu vysadili viac ako šesťtisíc narcisov

Text: redakcia

Snímky: archív

Z iniciatívy nášho krajinného architekta Daniela Lapšanského dnes zamestnanci miestneho úradu vymenili svoje pracovné stoly za motyky a rýle. Spoločne sa pustili do sadenia viac ako 6 tisíc cibulovín narcisov, čím prispeli k tomu, aby naša mestská časť bola opäť krajšia a prívetivejšia pre všetkých obyvateľov.

V priebehu jedného októbrového dopoludnia stihli vysadiť celý pás od Roľníckej ulice až za Vajnorský ľudový dom. Tieto narcisové kvietky vyrastú už na budúci rok a keďže ide o trvalky, budú nám prinášať radosť každú jar počas najbližších 5 až 8 rokov.

Sadením kvetov však nejde len o estetiku – je to pripomienka toho, aké je dôležité aktívne sa starať o naše životné prostredie. Každý z nás môže prispieť, aby bol svet zelenší a zdravší. Nielen pre nás, ale aj pre budúce generácie.

Čo na to starosta?

Snímka: archív

› **Veľa sa o tom povedalo a aj napísalo okolo koncertu AC/DC a Lovestream Festivalu. Ako sa Vajnory zviditeľnili, spropagovali, obohatili kultúrny život, ako koncerty podporili služby, obchod vo Vajnoroch. Chcel by som sa opýtať, či z týchto akcií má aj nejaký rozvojevý, finančný efekt naša mestská časť. Či sa z týchto akcií dá urobiť niečo pre nás, obyvateľov Vajnor?**

Podujatia tohto druhu prinášajú našej mestskej časti viacero výhod. Vajnory sa nimi nielenže zviditeľnili, ale získali aj možnosť ďalšej propagácie. Okrem toho sa zvýšil aj dopyt po rôznych miestnych službách, čo vytvára nové príležitosti pre podnikateľov i občanov a tiež zvyšuje príjmy do miestnej ekonomiky.

Dôležité sú tri hlavné prínosy: prvým je samotná propagácia našej mestskej časti, druhým sú priame finančné a nefinančné výhody a tretím je podpora miestnych podnikateľov. V letnej sezóne tu máme tisíce návštevníkov, ktorí potrebujú služby, ako ubytovanie a stravovanie. To je príležitosť pre našich podnikateľov, ktorí môžu na týchto akciách priamo profitovať. Ako príklad môžeme uviesť, že ceny ubytovania v celej Bratislave stúpili násobne, a to môžu využiť aj miestni poskytovatelia ubytovania, či už cez platformy ako Airbnb alebo priamo.

Čo sa týka stravovacích služieb, v tejto oblasti máme v našej mestskej časti veľký potenciál na zlepšenie. Vajnory zatiaľ neposkytujú dostatok možností, čo sa týka gastru. V tejto oblasti vidím obrovský priestor na rozšírenie ponuky, či zvýšenie kvality. Takéto podujatia by mohli podnietiť aj miestnych podnikateľov, aby sa chopili príležitostí a rozšírili ponuku. Celkový efekt týchto festivalov tak prináša nielen finančné výhody, ale aj cenné skúsenosti a kontakty, ktoré môžu prispieť k ďalšiemu rozvoju Vajnora a vytvoriť tak lepšie podmienky pre všetkých...

› **Zastupiteľstvo Bratislavského samosprávneho kraja na svojom nedávnom zasadnutí schválilo uznesenie, ktorým vyhlásilo areál bývalej Strednej odbornej školy odbornej školy elektrotechnickej na Rybníchej ulici za prebytočný ma-**

jetok a schválilo podmienky obchodnej súťaže. Nemá aj mestská časť nejaké plány z týmito nehnuteľnosťami?

To, aký bude osud týchto nehnuteľností nás zaujíma a trápi už dlhodo. Bratislavský samosprávny kraj minulý rok v rámci racionalizácie siete navrhol zrušiť dve stredné odborné školy v lokalitách Rybníčná a Na pántoch. Sám so sa zúčastnil spoločne so starostom Rače Michalom Drotovanom rokovania vedenia samosprávneho kraja a poslancov, vystúpil a zaujímal sa presne o tieto témy. Vyslovil som jasné obavy, aby areály zrušených škôl neskončili ako štátna budova bývalého Stredného odborného učilišťa železničného Na pántoch. Tu školu zrušili pred desiatimi rokmi a dnes je areál totálne zdevastovaný.

Podľa uznesenia zastupiteľstva Bratislavského samosprávneho kraja je areál Strednej odbornej školy elektrotechnickej na Rybníchej 59 považovaný za prebytočný majetok a súčasne sa schválili podmienky obchodnej súťaže.

Aj vzhľadom na vyššie uvedené si tento krok pýta našu pozornosť, najmä vzhľadom na to, že areál školy sa nachádza v bezprostrednom susedstve lokality Rybníčná, kde sme dlhodo konfrontovaní s problémami týkajúcimi sa parkovania a dopravy, čo ovplyvňuje každodenný život našich obyvateľov tejto časti. Mnoho rodín a jednotlivcov sa často stretáva s nedostatkom parkovacích miest, čo zhoršuje kvalitu ich života.

Žiaľ, mestská časť ani hlavné mesto v tejto lokalite nedisponujú žiadnymi pozemkami, ktoré by nám umožnili túto situáciu riešiť. Preto som v súvislosti s pripravovanou obchodnou súťažou deklaroval záujem o prevod pozemkov, ktoré bezprostredne nadväzujú na komunikácie na Rybníchej ulici. Som presvedčený, že tieto pozemky by nám mohli akútny problém tejto časti do veľkej miery vyriešiť a tým aj zvýšiť kvalitu bývania a verejného priestoru.

› **V októbri ste slávnostne otvorili zrekonštruovaný areál Základnej školy Kataríny Brúderovej. Ako bude mestská časť využívať športoviská nachádzajúce sa v areáli tejto školy?**

Starosta MČ Vajnory M. Vlček

Ide o ďalší príspevok k skvalitneniu športovej infraštruktúry v mestskej časti. Ako zriaďovateľ zdôrazňujeme vedeniu základnej školy eminentný záujem o to, aby nové športoviská v čo najväčšej miere slúžili deťom a ďalšej športujúcej verejnosti, keďže sú plne pod jej správou a kompetenciou.

Chceme, aby športoviská umožnili športovať nielen našim žiakom, ale aj športovej komunite vo Vajnoroch, a aby poskytl priestor pre rodiny, mládež a všetkých, ktorí majú záujem o aktívny životný štýl. Samozrejme, využívanie priestorov musí zohľadniť organizačné a personálne kapacity školy, ako aj ich ďalšie zmluvné záväzky voči organizáciám či jednotlivcom, s ktorými spolupracujú.

Pevne verím, že Základná škola Kataríny Brúderovej bude v rámci svojich možností hľadať riešenia a spôsoby, ako čo najviac vyjsť v ústrety verejnosti. Že aj naši slávni rodáci ako Marián Zeman a Alica Chládeková - Grofová sa vďaka moderným športoviskám dočkajú svojich hrdých nasledovníkov medzi dnešných našich detí.

V prípade otázok kontaktujte:
starosta@vajnory.sk

Miestne zastupiteľstvo zvýšilo príspevok pri narodení dieťaťa. Sprísňuje sa aj dohľad nad rozkopávkovými prácami

Text: redakcia

Snímky: archív

Vo štvrtok 19. septembra sa zišlo riadne rokovanie Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava – Vajnory, ktoré prebralo viacero dôležitých bodov, návrhov všeobecne záväzných nariadení a rôznych informačných správ.

„Z prerokovaných bodov by som chcel vyzdvihnúť najmä VZN o poskytovaní finančnej pomoci obyvateľom mestskej časti. V ňom sme od 1. januára 2025 zvýšili sumu jednorazového finančného príspevku pri narodení zo 70€ na 100€ z dôvodu zvyšovania cien tovarov a služieb. Aj mestská časť si uvedomuje, že sú to práve mladé rodiny s deťmi alebo jednorodičia, ktorí sú najviac ohrození chudobou“, povedal po rokovaní zastupiteľstva starosta Vajnor Michal Vlček.

Ďalšie všeobecne záväzné nariadenie, ktoré schválili poslanci, boli podmienky povoľovania rozkopávok na verejných priestranstvách. Zámerom je zvýšenie ochrany verejného záujmu zabezpečením dodržiavania lehôt a pod-

mienok pri povolení rozkopávok, ako aj zveľaďovanie a ochrana verejných priestranstiev, a to najmä vozoviek a chodníkov, ktoré v dôsledku rozkopávok strácali na svojej technickej kvalite a estetickom vzhľade.

Cieľom je prispieť ku kvalitnejším chodníkom a cestám dohľadom nad rozkopávkovými

prácami realizovanými v našej mestskej časti a celkovo ku krajším verejným priestranstvám.

Zastupiteľstvo schválilo aj viaceré informácie o hospodárení – týkajúce sa samotnej mestskej časti, ale aj Základnej školy Kataríny Brúderovej a o hospodárení Materskej školy Koniarkova.

Realizujú sa projekty obyvateľov z participatívneho rozpočtu

Text a snímky: redakcia

Naše verejné priestory sú na dvoch miestach opäť krajšie. Pri kaplnke sv. Jána Nepomuckého na Roľníckej ulici a na kruhovom objazde na križovatke ulíc Dorastenecká a Rybníčná pribudla kvetinová výsadba.

Oba projekty boli zrealizované vďaka návrhom obyvateľov Vajnor, ktorí hlasovali v rámci participatívneho rozpočtu na rok 2024. Tento rok bolo na participatívne projekty vyčlenených 4 000 eur.

NA ZÁKLADE HLASOVANIA SA REALIZUJÚ:

- revitalizácia okolia kaplnky na Roľníckej ulici, navrhnutá Dávidom Jakubáčom,
- výsadba kruhu na križovatke ulíc Dorastenecká a Rybníčná, navrhnutá Danielom Lapšanským.

Na jar sa obe lokality rozšaria trvankami a cibuľovinami. Z cibuľovín to budú najmä narcisy, tulipány a cesnaky. Trvanky dodajú farebnú rôznorodosť.

Participatívny rozpočet tento rok prebieha podľa nových pravidiel, ktoré schválilo miestne zastupiteľstvo vo VZN minulý rok. Už začiatkom budúceho roka budete môcť opäť predkladať nové návrhy, vďaka ktorým budú Vajnory prekviktať ešte viac!

Rekonštrukcia kultúrneho domu prináša väčší komfort a krajšie priestory pre návštevníkov

Text: redakcia

Snímky: archív

Počas letných mesiacov sme intenzívne pracovali na zlepšení a obnove priestorov nášho kultúrneho domu. Zamerali sme sa predovšetkým na tie časti budovy, ktoré sú najviac využívané a ktoré potrebovali úpravy, aby poskytovali príjemné a bezpečné prostredie pre všetkých návštevníkov.

Jednou z najdôležitejších zmien bola rekonštrukcia strechy. Tento krok nám umožnil zabezpečiť, že budova bude odolná voči nepriaznivým poveternostným vplyvom a chránená pred dažďom či vetrom. Súčas-

ne sme zrepasovali vykurovací systém, vrátane radiátorov vo vstupnej hale a v oboch sálach – veľkej aj malej. Vďaka tomu sa počas zimných podujatí môžu návštevníci tešiť na príjemné teplo. Priestorom, ktoré si doslova pýtali nové farby, sme dodali čerstvý vzhľad. Vymaľovali sme spoločné priestory, vrátane toaliet, aby sme celému interiéru dali novú energiu a čistotu. Zároveň sme vymenili poškodenú dlažbu pri vstupných dverách, čím sme zlepšili nielen estetický dojem, ale aj bezpečnosť vstupu do budovy.

Tieto úpravy nám umožnia pripraviť kultúrny dom na nadchádzajúce akcie, ktoré nás čakajú predovšetkým počas chladnejších mesiacov. Tešíme sa, že vás môžeme privítať v obnovenom a komfortnom prostredí.

Rekonštrukcia cyklomostíka na JuRaVe

Text: redakcia

Snímky: archív

Minulý týždeň začal Bratislavský samosprávny kraj s rekonštrukciou cyklomostíka na cyklotrase JuRaVa, ktorý prechádza ponad Šúrsy kanál. Práce budú trvať ešte približne dva týždne.

V rámci tejto rekonštrukcie sa vymení celé drevené podlažie a most bude tiež vymaľo-

vaný. Most bude vyrobený z agátového dreva, ktoré je jedno z najtvrdších, aké existujú, čo zabezpečí väčšiu bezpečnosť a trvácnosť cyklomosta. Cyklodoprava je dôležitou súčasťou našej vízie modernej a ekologickej mestskej časti. Patrí k nej aj cyklotrasa JuRaVa, ktorá spája našu mestskú časť s okolitými obcami.

Naše poďakovanie patrí Bratislavskému samosprávnemu kraju za spoluprácu a podporu pri realizácii aj takýchto menších, no dôležitých projektov pre našu mestskú časť a hlavne pre všetkých cyklistov.

Súťaž o najkrajšiu fotografiu Vajnor 2024. Pri príležitosti novembra, Mesiaca fotografie!

November je známy ako Mesiac fotografie, a preto prinášame príležitosť zapojiť sa do súťaže o najkrajšiu fotografiu Vajnor tohto roka!

Hľadáme zábery, ktoré zachytia krásu, atmosféru a jedinečné momenty z našej mestskej časti. Do súťaže možno prihlásiť najlepšie fotografie z Vajnor, či už to bude pohľad na prírodu, kultúrne pamiatky alebo momenty z každodenného života, prípadne kultúrnych podujatí.

Fotografie treba zasielať do 30. novembra 2024. Víťazné snímky budú uverejnené v decembrovom čísle Vajnorských noviniek.

AKO SA ZAPOJIŤ?

- **Pošlite svoje fotografie** na e-mailovú adresu: info@vajnory.sk
- **Do predmetu e-mailu napíšte Súťaž – Fotografia Vajnory 2024.**
- **Nezabudnite pridať krátky popis miesta alebo momentu,** ktorý ste zachytili.

Tešíme sa na vaše kreatívne pohľady na Vajnory a želáme veľa inšpirácie!

Vajnoračka Viktória Vanerková a jej šeltia Annie sú druhýkrát majsterkami Slovenska

Naša agility cesta pokračuje

Text: Stanislav Bachleda,

Mgr. Viktória Vanerková

Snímky: Roman Nemesszeghy,

Stanislav Bachleda

Keď sme vlani (Vajnorské novinky č. 9–10/2023) priniesli článok Viktória Vanerkovej o jej nečakanom víťazstve v kynologickom športe agility, netušili sme, že sa k rovnakej téme vrátíme aj v tomto roku. Známe kliše vraví: Titul je veľmi ťažké získať, no ešte ťažšie je ho obhájiť. V jej prípade sa to potvrdilo naplno. Tohtoročná cesta k titulu bola oveľa trnistejšia a plná výziev. Čelili zdravotným problémom aj neplánovaným prestávkam v príprave, čo úspešnú kynologičku prinútilo zamyslieť sa, či už nemajú svoje najlepšie dni v agility za sebou. A tak sme sa rozhodli, že opäť dáme priestor na rozprávanie, ako to je, keď sa človek oddá naplno svojej krásnej záľube, keď dokáže prekonať všetky nástrahy.

› Ako to teda bolo s Vaším psíkom?

Moja šeltia Annie, ktorá je (nielen) pre tento šport mojim neoceniteľným partnerom, musela začiatkom roka absolvovať dvojmesačnú prestávku kvôli zdravotným komplikáciám. Našťastie, vďaka včasnej liečbe nebol potrebný chirurgický zákrok. Potom sme sa pomaly a postupne mohli vrátiť k systematickému tréningu a príprave.

› Prezradte, čo sa skrýva za označením šeltia. Psíčkari to nepochybne vedia, ale my neznalí potrebujeme vysvetlenie.

Je to malé plemeno psa, ktorého celý názov je šetlandský ovčiak. V minulosti mal rôzne využitia, najviac však ako pomocník okolo farmy, na pasenie oviec, hlásenie prípadného nebezpečenstva. Nápadne pripomína zmenšeninu dlhosrstej kólie, no je to pôvodnejšie plemeno.

› Ako ste dokázali prekonať tento zdravotný a časový sklz?

Návrat po takej prestávke nebol, pochopiteľne, jednoduchý. Každý, kto sa venuje akémukoľvek športu, vie, že pauza znamená nielen fyzickú, ale aj psychickú výzvu. Prvých pár tréningov si vyžadovalo najmä trpezlivosť – u mňa aj u Annie. Postupne sme sa však začali vraciat do tempa, a to práve včas pred kvalifikáciou na majstrovstvá sveta, ktorá sa skladá z troch kôl. Išla som do nej bez veľkých očakávaní a, úprimne povedané, aj bez ambícií. O to väčšie bolo moje prekvapenie, keď Annie zabojovala a kvalifikáciu vyhrala. Zabezpečila nám tak miesto na majstrovstvách sveta, ktoré sa konali v októbri v Belgicku.

› Ešte poprosím o vysvetlenie ďalšieho pojmu – agility. Čo to znamená?

Je to kynologický šport, pri ktorom pes navádzaný psovodom prekonáva stanovenú trať zloženú z prekážok v čo najkratšom možnom čase a bez trestných bodov. Z pohľadu psovoda je to najmä o detailoch – povel, gestá, načasovanie. Je potrebné svoju psovi čo najviac uľahčiť prekonávanie prekážok, aby sa minimalizovalo riziko chýb, a to všetko v čo najväčšej rýchlosti. V tomto športe je všetko založené na vzájomnej dôvere a spolupráci. Preto každý úspech či neúspech závisí od oboch členov tímu.

Agility však nebolo prioritou tejto sezóny. Túžila som po tom, aby Annie mala šteniatka, čo by bol prvý vrh mojej chovateľskej stanice. Nanešťastie, tak ako pred dvoma rokmi, ani tento rok to nevyšlo. Letné horúčky a potenciálna gravidita viedli k ďalšie-

mu tréningovému výpadku. To znamenalo, že na majstrovstvách Slovenska sme išli opäť s obavami a neistotou. Tento šport je totiž nesmierne náročný na presnosť a spoluprácu – aj malé zaváhanie vedie k diskvalifikácii v danom behu.

› **Na snímkach vidno, v akej rýchlosti, ba žiadalo by sa povedať, vo veľkom trysku bežia psíkovia. Hovoríte, že to musíte absolvovať s nimi. Akú rýchlosť viete vyvinúť vy a akou rýchlosťou beží psík?**

Každý parkúr (tak sa volá trať, ktorú musí pes prekonať) je individuálny a rôzne dlhý. Navyše čas je meraný iba psíkovi. Následne sa vypočíta priemerná rýchlosť za daný beh. Annie zvyčajne dosahuje rýchlosť 5 alebo 6 m/s.

› **S akými pocitmi ste prichádzali na majstrovstvá Slovenska, aj keď ste to už naplno a úspešne absolvovali?**

Keď sme znovu s Annie stáli na štarte majstrovstiev Slovenska, plne som dôverovala jej schopnostiam, nakoľko je pri prekonávaní prekážok precízna a dôsledne plní moje povely. Napriek všetkým obavám sme však jednotlivé behy zvládli pomerne dobre. V družstve, ktoré bolo zložené zo štyroch psovodov a ich psov, sme obsadili krásne 2. miesto. V individuálnych súťažiach, kde bolo kľúčové vyhnúť sa chybám a zároveň bežať čo najrýchlejšie, sme v súčte obsadili 1. miesto. To znamenalo, že sme obhájili titul majstra Slovenska v agility pre rok 2024. Bol to obrovský úspech, v ktorý som ani len nedúfala. Potom nasledovali Majstrovstvá sveta v Belgicku.

› **Bolo to pre Vás zadostučinenie i veľký úspech...**

Už kvalifikácia na ne znamenala pre mňa veľmi veľa. Tento rok sa ich zúčastnili pretekári zo 46 krajín sveta a vyše 600 psov. Hoci sme sa tentokrát neumiestnili na popredných priečkach, nesmierne som si užívala každý moment na parkúre so svojím psíkom. Atmosféra bola nabitá energiou a Annie si ju naplno užívala svojím vlastným spôsobom – poskakovala, štekala a ťažkovala sa o hračku. Potlesk od divákov ju motivoval podať maximálny výkon. Pre mňa bolo najväčšou radosťou vidieť, aká je šťastná, keď môže robiť to, čo miluje.

› **Boli ste aktívna hokejistka, dokonca reprezentantka Slovenska. Ako to prospelo súčasnému športovaniu?**

Hokeju som sa venovala už od ôsmich rokov. Najprv som hrávala s chlapcami, potom som

prešla k dievčatám. V reprezentácii do pätnást rokov som bola kapitánkou tímu. Bola som aj súčasťou reprezentácie do osemnást rokov a aj dospelých žien. Hoci som po desiatich rokoch s vrcholovým hokejom skončila, dalo mi to do budúcnosti veľmi dobrý základ, najmä čo sa týka osobnej disciplíny a rozvoja pohybového aparátu. Keď som prišla prvý raz na tréning agility, trénerka ihneď postrehla, že som predtým aktívne športovala. Vraj to bolo na mojom pohybe vidieť.

› **Ak sa chce ktokoľvek venovať športu na vysokej úrovni obmedzuje to jeho osobný život a kráti voľný čas. Napríklad ste spomínali, že rada čítate, zostáva Vám čas aj na túto záľubu?**

Dôležité je, na akej úrovni sa príslušnému športu, v tomto prípade agility, chcete venovať. Ak vezmete psíka na tréning raz – dvakrát za týždeň, stále je to záľuba, pri ktorej môže zostať voľný čas aj na iné aktivity. Ale ak sa, nielen tomuto športu, venujete intenzívnejšie, zvyšuje sa počet tréningov a celková fyzická príprava. Do toho pribudnú pravidelné preteky, ktoré sa konajú najmä počas víkendov. To už do osobného času zasahuje citelne. Navyše je tu aj cestovanie, neraz do vzdialených destinácií, čo takisto ukrája čas z voľného času. Momentálne som vo fáze, že som ochotná voľný čas tomu venovať.

› **Váš vzťah k psíkovi, s ktorým súťažíte, je veľmi osobný. Mali ste psíkov od malička?**

Nie, nemala, no odjakživa som po ňom túžila. Keď som hrala hokej, kvôli dvojštádiovým tréningom a zápasom by som nemala čas sa psíkovi dostatočne venovať. Keď som s hokejom skončila a začala študovať na vysokej

škole, paradoxne som času mala viac. S rodičmi sme sa preto dohodli na kúpe malého psíka, čo je moja Annie. Je to môj prvý pes a navyše pôvodne vôbec nemala byť športový psík, ale len ako člen rodiny.

► **Skúsme nastoliť otázku – ako by sme sa ako Vajnóráci mohli zapojiť do súťaženia v agility?**

Ak máte doma psíka plného energie, ktorý by mohol mať radosť z behu cez prekážky, agility je skvelý spôsob, ako ho zabaviť, posilniť jeho zručnosti a prehľbiť váš vzájomný vzťah. Nezáleží na tom, či máte psíka s preukazom pôvodu alebo kríženca – tento šport je otvorený pre všetkých. Dôležité je však začínať pod odborným dohľadom skúseného trénera, aby sa váš pes naučil techniku bezpečne a správ-

ne. V blízkosti Bratislavy môžete nájsť halu (Rose Speedlight Dog Camp (RSDC) v Pezinku, kde sa budú konať napríklad aj najväčšie agility preteky na Slovensku – Lord of the Winter s účasťou viac než 250 tímov z domova i zo zahraničia. RSDC ponúka širokú škálu tréningov – od agility cez obedience (poslušnosť), dogdancing (psí tanec) až po socializáciu a prípravu na výstavy.

► **Sú Vajnory vhodným miestom pre pestovanie a rozvíjania psíčarských športov?**

Nielen vhodným, ale sú navyše skvelým miestom pre všetkých milovníkov kynologických športov. Či už máte záujem o športovú kynológiu, canicross, pasenie ovčiek, bull športy alebo frisbee, v užšom či širšom okolí nájdete množstvo možností. A ak nie ste

športový typ, stále môžete naplniť prirodzené potreby vášho psíka príjemnou „špacírkou“ v prírode.

► **Aké sú vaše plány do budúcnosti?**

Ako tie spred roka. Rada by som Annie dopriala materstvo. Verím, že tento krok by bol prirodzeným pokračovaním jej úspešnej kariéry a obohatil by ju o ďalšiu krásnu skúsenosť. Už dvakrát to nevyšlo, tak snáď sa to do tretice podarí...

Naša cesta pokračuje nielen v agility, ale aj v každodennom živote vo Vajnoroch. Okolie ponúka množstvo príležitostí na prechádzky, ktoré si Annie spolu s ostatnými psími kamarátmi užíva. Zároveň je však dôležité, aby sme my, psíčari, prispievali k udržiavaniu čistoty a príjemného prostredia – tým, že po svojich psíkoch vždy upracujeme. Vo Vajnoroch máme skvelé podmienky pre život so psami, a tak dúfam, že si ich budeme môcť užívať ešte dlho, či už pri športe alebo len pri obyčajných každodenných aktivitách.

NAPOKON EŠTE V KRÁTKOSTI PREDSTAVÍME MGR. VIKTÓRIU VANERKOVÚ:

Vyštudovala odbor zoológie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde v súčasnosti pôsobí ako doktorandka a v rámci svojho výskumu sa venuje parazitom sýsľov pasienkových na Slovensku. Ako zamestnanec vypomáha aj s administráciou európskych projektov. Je bývalá hokejistka a zároveň reprezentantka. Niekoľko rokov pôsobí ako dobrovoľníčka v Oáze sibírskeho tigra, kde sa stará o ohrozené šelmy. Rada sa venuje čítaniu.

Na Salón v Dobrej lipe prišli legendy kardiológie a hokeja

Text: redakcia

Snímky: Soňa Molnárová

V utorok 17. septembra sa uskutočnil v kaviarni Dobrá lipa ďalší zo salónov, ktorého hosťami sa stali dve legendy – známy kardiochirurg prof. MUDr. Viliam Fischer, CSc., FISC, a populárny hokejista Ing. Jozef Goloka.

Profesor Fischer je známy najmä tým, že uskutočnil pred dvadsiatimi šiestimi rokmi prvú úspešnú transplantáciu srdca na Slovensku a aj v nasledujúcom období vykonal mnoho ďalších veľmi úspešných operácií.

Ing. Jozef Golonka patril medzi najvýraznejšie osobnosti československého, ale aj európskeho hokeja a ak by bol mal možnosť vycestovať vo vrcholnom období do NHL, nepochybne by bol jednou z najúspešnejších postáv svetového hokeja.

Obidvaja hostia doširoka vyrozprávali svoje úspešné pôsobenia. Napriek tomu, že vý-

znamné úspechy dosiahli každý v inej oblasti, sú mnoho rokov aj v priateľskom vzťahu. Pútavými odpoveďami na otázky moderátora Stanislava Bachledu pobavli síce nie veľmi početné, ale pozorne načúvajúce publikum, ktoré sa aj samo zapojilo do pestrej debaty.

Medzi účastníkmi bola aj zástupkyňa pána starostu Michala Vlčeka, pani Soňa Molnárová, ktorá sa zaujímala nielen o pôsobnosť oboch hostí, ale prispela aj zábermi z podujatia.

Vlny prilákali do našej knižnice mnoho záujemcov

Text: Anna Lamperová

Najnovší dobový film režiséra Jiřího Mádlu Vlny pritiahol neuveriteľný počet návštevníkov kín. Divákov rôznych vekových kategórií, z rôznych generácií. Takých, ktorí so slzami v očiach a smútkom v duši, v spomienkach prežívali dramatické obdobie svojej mladosti, i takých, ktorí sa len z počutia dozvedali o ohavnostiach režimu a jeho tragických konkvenciách. Ale i takých, ktorí neveriacky a pochybovačne krútili hlavou, kladúc nezodpovedané otázky, ako napríklad „Je to možné?“, „Prečo ste nič neurobili?“, „Prečo ste neprotestovali?“, „Ako ste to mohli dopustiť?“ a podobne.

Téma večne živá, stále aktuálna, bijúca na poplach. Najmä však vhodná na pripomínanie,

vysvetľovanie, diskutovanie o nej. Aj preto vajnorská knižnica pod gesciou pani Heleny Paulenovej zorganizovala vo štvrtok 3. októbra 2024 v nadväznosti na film Vlny prednášku spojenú s besedou pod názvom Vlny v knižnici. O udalostiach viažucich sa k prelomovému roku 1968 v Československu, o politických, spoločenských a ekonomických historických súvislostiach jemu predchádzajúcich i po ňom nasledujúcich, prišli prednášať a diskutovať historik Ústavu pamäti národa Josef Halla a Mária Harmanošová z Národného inštitútu vzdelávania a mládeže. Besedu moderoval spisovateľ a historik Radoslav Ragač.

Ako film Vlny, tak aj beseda pritiahla úctyhodný počet záujemcov rôzneho vekového zloženia. Historický exkurz prednášateľa zaviedol prítomných do čias, ktoré ožívali v spomienkach alebo pripomenuli vypočuté, prečítané, naučené, prevzaté tradovaním. Dôkazom toho boli diskusné príspevky prítomných či vecné otázky viažuce sa na prednesené súvislosti.

Z úst prednášateľky sa prítomní dozvedeli, že školské osnovy a študijné pomôcky väčšinou nespĺňajú nároky a kritériá potrebné na odovzdanie zmysluplných, kvalitných vedomostí žiakom a študentom o tejto nezmatateľnej a potupnej historickej etape našich dejín.

Pravdivosť tvrdenia, že história sa špirálovito opakuje, vždy o úroveň vyššie, môžeme ilustrovať na mnohých historických faktoch a súvislostiach. Iná citácia však varuje národ ignorujúci vlastnú históriu a poučenia z nej vyplývajúce pred jej prežívaním znova.

A tak na svedomí a zodpovednosti nás všetkých zostáva dôležitá úloha – poznaním vlastnej histórie a poučení z nej hľadať cestu bez opakovania chýb. A v súvislosti s dianím v našom blízkom geopolitickom priestore i vo svete všeobecne je táto úloha o to viac aktuálna!

Vajnory sa na extrémny počasie dobre pripravili

Text: redakcia

Snímky: redakcia

Po piatich dňoch krízovej situácie kvôli extrémom počasia v polovici septembra, počas ktorých sa mohlo udiť takmer čokoľvek, sa v utorok 17. septembra situácia konečne upokojila. Mestská časť bola pripravená na všetky scenáre, tie najhoršie nás našťastie obišli. Po celý čas sme boli v teréne a monitorovali situáciu, najmä stromy, ktoré stále predstavujú nebezpečenstvo, hladiny vodných tokov, prípadné zatekanie do budov.

Počas najsilnejších vetrov padlo niekoľko stromov, ktoré sme priebežne odstraňovali. Na stromy si však ešte pár dní, najmä kvôli premočenej pôde, bude potrebné dávať pozor. Nebezpečné môžu byť aj tie, ktoré sú inak zdravé. Došlo aj k zatečeniu niekoľkých objektov, medzi nimi na Alviane, menšie problémy boli aj v základnej škole. Hladiny vodných tokov našťastie neprekročili svoje hranice. „Vyjadrujem solidaritu so všetkými postihnutými okolitými obcami, mestami a mestskými časťami, ale aj so susedmi v Českej republike a Dolnom Rakúsku. Držím im palce, aby následky zvládli čo najskôr. Boli sme a sme pripravení pomôcť aj im. Pracovníci hospodárskej správy napríklad pomáhali v Podunajských Biskupiciach, kde mali množstvo

spadnutých stromov a iných škôd“, povedal starosta mestskej časti Bratislava-Vajnory Michal Vlček.

Vedenie mestskej časti ďakuje všetkým, ktorí sa na riešení situácie podieľali – najmä našim zamestnancom z hospodárskej správy, hasičom z Ivanky pri Dunaji, záchranárom, po celý čas bola v pohotovosti aj Mestská polícia Bratislavy, Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy a Koordinačné stredisko Okresného úradu v Bratislave a mnohí ďalší. Rovnako ďakujem aj všetkým občanom za to, že zbytočne nevychádzali von, rešpektovali pokyny krízových orgánov, nezdržovali sa pod stromami ani v rizikových oblastiach a nemuseli sme riešiť žiadne nešťastie.

„Vzhľadom na klimatickú zmenu však, bohužiaľ, možno predpokladať, že takýchto extrémov počasia bude pribúdať. Je našou povinnosťou robiť všetko preto, aby sme ich zmiernili aj v našich obciach a mestách. Je potrebné podporovať takzvané zelené a modré projekty, ako sú vodozádržné opatrenia, výsadba novej zelene, k lepšej klíme môžeme prispieť aj podporou alternatívnej dopravy, ako sú napríklad cyklotrasy. O všetko sa snažíme, dokonca vodozádržných opatrení bude viac, ako sme pôvodne plánovali. Zatiaľ však musíme aj každý u seba a položiť si otázku – aký je náš vzťah k životnému prostrediu, v ktorom žijeme“, povedal Michal Vlček.

Kométy sme mohli pozorovať aj z Vajnora

Text: redakcia

Snímky: archív

Koncom októbra sme mali v našich zemepisných šírkach jedinečnú možnosť sledovať vzácny astronomický úkaz priamo z Vajnora. Kométa s označením C/2023 A3 (Tsuchinshan-ATLAS) bola počas októbra 2024 pozorovateľná voľným okom, a to aj v našej mestskej časti.

Jeden z našich obyvateľov, ktorý sa venuje amatérskej astronómii, zachytil nádherný záber tejto kométy priamo zo svojej záhrady. Táto kométa patrí medzi najvýznamnejšie nebeské telesá svojho druhu, ktoré bolo možné pozorovať zo severnej pologule od roku 1997.

Zo Slovenska sme mohli kométu vidieť približne hodinu až dve po západe slnka, pohybujúc sa postupne cez súhvezdia Panny, Hada a Hadonosa, a to nad západným obzorom.

Krásnu snímku kométy nad Vajnorským letiskom nám poslala aj čitateľka Silvia. →

Noci budú teraz síce dlhšie ale bezpečnejšie a svetlejšie

Text: redakcia. **Snímka:** redakcia

Dni sú takto koncom jesene čoraz kratšie. Je dobre, že naša mestská časť prešla v poslednom období rozsiahlym procesom modernizácie verejného osvetlenia, ktoré realizuje spoločnosť Technické siete Bratislavy.

Počas uplynulého obdobia bolo pridaných 670 nových LED svietidiel, ktoré osvetlili cesty a chodníky v uliciach Vajnora. Už predtým boli inštalované desiatky týchto nových lúčov napríklad na vajnorskom nadjazde, čím sa pri tejto frekventovanej cestnej komunikácii zvýšila bezpečnosť.

Nové svietidlá predstavujú výrazné zlepšenie v oblasti bezpečnosti a energetickej efektivity. Vďaka moderným LED technológiám sa zníži spotreba energie o viac ako 60 percent. To znamená nielen nižšie náklady, ale aj ekologický a šetrnejší prístup k životnému prostrediu. A čo je najdôležitejšie – dlhé zimné večery budú vo Vajnoroch

Príbehy vajnorského kroja (5)

Bude zima, bude mráz

Text: Elena Karácsonyová**Snímky:** reprofoto z archívu Edity Jaslovskej, digitálne spracovanie Ján Jurkovič, zdroj: Vajnory v spomienkach, <https://www.spominajme.com/> spolocenske, digitálne spracovanie Ján Jurkovič, zdroj: Vajnory v spomienkach <https://www.spominajme.com/cirkevne>, Archív Pamiatkového úradu SR, Zbierka negatívov, inv. č. 16760, Elena Karácsonyová**Autorka kresieb bábik a krojových súčastí:**
Ella Kabele

Tohtoročné leto akosi prirýchlo vystriedala jeseň. Na premenlivosť počasia i jeho prudké zmeny sme si už pomaly zvykli. Aj tradičné meteorologické pranostiky v čase globálneho otepľovania pomaly prestávajú platiť. Mení sa tiež náš odev určený do chladných dní. Ten dnešný je výrazne odlišný od toho, ktorý sme nosili pred 30 – 40 rokmi. Ved' kto z nás si v ostatných rokoch počas bratislavských zím potreboval obliecť kožuch či páperovú zimnú bundu? Mrazivé dni sa dajú zrátať na prstoch rúk a postupne sa aj náš šatník stáva „ľahším“. Práve v tomto jesennom období, čoraz viac sa blíži k zime, je azda najvhodnejší čas, aby sme si pripomenuli, ako vy-

Vajnorská reprezentácia pod vianočným stromom, okolo r. 1935

zeral zimný odev Vajnorákov v minulosti. Ich oblečenie, rovnako ako to naše, podliehalo móde, vývoju počasia či dostupnosti materiálov – a viaceré z jeho súčastí poznáme už len zo starých fotografií alebo kníh.

Zimný vrchný odev bol aj v čase nosenia tradičného kroja nesporne najdrahšou súčasťou oblečenia. Často ho zhotovovali špecializovaní krajčíri alebo remeselníci – kožušníci z blízkych miest a mestečiek. Preto sa práve v tomto druhu odevu najviac prejavuje vplyv mestského, uniformnejšieho oblečenia.

Farská rada, okolo r. 1914

Tradičným vrchným zimným odevom najmä mladších žien a dievčat bola *kacabajka* (či *kacabaja*). Bol to jupke podobný, po pás dlhý kabát. Rukávy, v dolnej časti úzke, sa od lakťa rozširovali a postupne k pleciam boli navyso-ko vypchaté (najčastejšie vatelínom) a podšité flanelom. Kacabajky zhotovovali z teplejších látok (zamat), ale i zo saténu. Spravidla boli čiernej farby – jednofarebné alebo s drobnými kvietkami. Ozdobené boli *kaňírm* (ťahanou ozdobou) v prednej časti a okolo krku. Zapínali sa vpredu na „dedka“ a „babku“ (háčik a očko). Kacabajky nachádzame na fotografiách ešte v 1. tretine 20. storočia, neskôr postupne z odevu miznú. Do súčasnosti sa ich zachovalo pomerne málo a dnes ich ako súčasť zimného odevu takmer vôbec nepoužívame. Práve na týchto kabátikoch, ktoré sú veľmi malé a oblečú ich iba drobné dievčatá, totiž môžeme vidieť výrazný rozdiel medzi vzrastom našich prababičiek a našimi „rozmermi“. Dobrou správou ale je, že kacabajku môžeme obliecť aspoň našej papierovej modelke.

Súčasťou zimného oblečenia *Vajnoriek*, ktorú nosíme dodnes, je *vlňák*. Vlňiaky sú veľké štvorce z hrubšieho materiálu, najčastejšie vlneného, s rozmermi až 1,5 m x 1,5 m. Spravidla sú zakončené strapcami. Ide o továrensky vyrábaný odev, kupovali sa v rôznych farbách (prevažne tmavších), jednofarebné i kárované. Vlňiak sa nosí prehnutý na trojuholníkový spôsobom – *na zavič* (prehodený cez plecia) a *na zakrič* (prehodený aj cez hlavu).

K starodávnomu odevu vajnorských žien na chladné dni patrili aj mentieky a kožučky. Kožučky boli biele, dlhé po kolená, s bielou barančinou na spodnej časti. Okolo hrdla, po obvode a aj na ukončení rukávov mali lem zo širokej čiernej barančiny. Rohy (krídla) kožučka boli na bokoch stiahnuté, aby v chôdzi neprekážali. Kožučky šili kožušníci v okolitých mestách (Modra, Pezinok). Dnes ich poznáme už len z fotografií. Mentieky, ako uvádza literatúra, boli sviatočnou odevnou súčasťou predovšetkým bohatších žien. Šili ich mestskí krajčíri z tmavomodrého súkna, bývali dlhé až do pol lýtok. Okolo krku, na okrajoch rukávov, okolo bočných vreciek i po celom obvode boli lemované svetlou kožušinou. Zdobené mohli byť bohatou *pozamentériou* (pletené ozdoby) z červených, zlatých a strieborných nití.

Aj v zimnom období nosili ženy *sukne* a *záscere*. Sukne sú strihovo zhodné s letnými. Na tie zimné však používali hrubšie látky – vlnené a neskôr aj menčestrové. Pod sukňu samozrejme patrila spodnička. *Záscere* sa v zime i v lete používali rovnaké.

Ručník nosili v chladnom počasí ženy i dievčatá. Teplejší vlnený *ručník* so strapcami, vo Vajnorochoch nazývaný aj *kucník* (*kucník*), sa nosil skrúžený pod bradou a vzadu sa uväzoval na uzol, neskôr ho uväzovali vpred. A ak máte doma po mamách a babkách *ručníky* alebo *vlnáky*, dobre si ich pozrite. Možno na nich nájdete vyšitý malý krížik – označovali tak zadný vnútorný cíp šatky, aby ju vždy zakladali rovnako.

Vajnorskí muži opúšťali kraj pomerne rýchlo už od konca 1. svetovej vojny. Aj zimný odev nahrádzajú z hľadiska praktického využitia mestským typom oblečenia oveľa skôr ako ženy. Kým ženy vo vlniakoch sme mohli stretnúť na ulici ešte aj začiatkom tohto storočia, muži od polovice 20. storočia nosili v zimnom období takmer výlučne mestský odev.

Jeden z prvkov vrchného mužského kroja na chladnejšie dni – *mentieku* (*kacabajku*) – sme si predstavili už v minulom príbehu. Vajnorskí muži nosili, samozrejme, aj kožučky. Zhotovené boli z bielych baraních koží vlnou dovnútra. Siahali až do troch štvrtín lýtok. Na golieri, okolo rukávov a po celom obvode bývali lemované bielou (svetlou) kožušinou. Zapínali sa do pása na 4 – 5 gombíkov koženou slučkou, od pása boli voľné. Vzadu boli kožučky v drieku *vipasované*. Tieto zadné švy ukončovali našitými koženými strapcami. Kožučky mohli byť ozdobené červenými, zelenými a modrými výšivkami. Vo Vajnorochoch kožušníci neboli, Vajnorráci si tieto kožučky kupovali v Modre, dokonca i v Stupave. Dnes môžete takýto starodávny kožuč obliecť aj vy – nášmu „modelovi“.

Ženy v krojoch vychádzajúce z kostola, 1921

Z literatúry a archívnych prameňov vieme, že muži vo Vajnorochoch nosili „za starodávna“ aj *haleny* (*haliny*). Šité boli z bieleho súkna, mali charakteristický veľký golier. Zapínali sa v hornej časti najviac na dva gombíky. Krátke haleny siahali do pol lýtok, dlhšie až po kolená. Prestali sa nosiť koncom 19. storočia. Nohavice určené na chladnejšie obdobie boli ušité z hrubších látok, podľa dostupných informácií vo všedný deň v minulosti dokonca nosili muži nohavice huňaté, vlnené – takéto sa však do súčasnosti nedochovali. V zime nosili chlapi na hlavách klobúky alebo nízke homolovité čiapky z čiernej barančiny.

Typickou zimnou obuvou mužov i žien boli čižmy. Kúpali ich od obuvníkov na jarmokoch a trhoch vo Svätom Jure, v Pezinku, v Senci alebo v Bratislave. Mali nízky podpätko a na tvrdo vystužené *holénky* (*sáry*). Do čižiem nosili onuce (obvykle z kusov plátna, ktorými si ovíjali nohy). Ak boli čižmy dostatočne veľké, v zime do nich vkladali aj trochu slamy, aby ich neoziabalo.

Jedným z variantov tradičného zimného odevu – ženský kraj s kacabajkou a mužský s kožučom – nakreslila pre papierové bábiky k dnešnému príbehu Ella Kabele. Postup iste poznáte – vystrihnite figuríny a jednotlivé krojové súčasti (pozor na uchyťavacie pásky). Krojové súčasti podľa fotografií či vašich vlastných krojov vyfarbite. Bábiky oblečte – jednotlivé kusy odevu prichyťte o figurínku založenými tenkými páskami.

Dnes sme si predstavili tradičný zimný vajnorský odev, najmä tie súčasti, ktoré sú pre nás už takmer neznáme a dnes sa nenosia – pretože ich jednoducho nemáme k dis-

pozícii. Som optimistka, verím, že mnohé z nich zostávajú skryté v skrinách, a tí, čo ich opatrujú, možno netušia, že patria k tradičnému kroju. Chýba nám k nim aj dokumentácia – preto vás prosím, ak máte niektorú z týchto súčastí doma, napíšte nám (na e-mailovú adresu redakcie alebo na adresu elena.vianocka@gmail.com), doplníte významným spôsobom informácie o tradičnom ľudovom odevu Vajnora. Ja iba dúfam, že sa zimný kraj našich starých rodičov (aj s vašou pomocou) nevytratí úplne, tak ako dúfam, že sa nevytratí tradičná biela zima, ktorú tak dobre poznáme z nášho detstva.

Ženská zamatová kacabajka

Vydržia vajnorské vinohrady aj ďalších 100 rokov?

Text a snímka: Via vitis – Vajnorský vinohradnícky spolok

Vajnorské vinohradníctvo a vinárstvo sú srdcom miestnej komunity už po stáročia. Vinohrady nielenže formujú krajinu, ale tiež nesú so sebou bohatú históriu a tradíciu, ktorú si vážime a chceme ju odovzdať nasledovným generáciám. Práve táto snaha o uchovanie tradičného vinohradníctva je kľúčovou motiváciou Vajnorského vinohradníckeho spolku. Náš spolok vznikol s cieľom nielen udržať vinohradníctvo ako odvetvie, ale aj oživiť a posilniť jeho kultúrny a ekologický význam. Uvedomujeme si, že vinohradníctvo nie je len legislatívna alebo ekonomická záležitosť, ale predovšetkým spôsob života, ktorý vytvára spojenie medzi prírodou, krajinou a ľuďmi.

VINOHRAD AKO DEDIČSTVO, KTORÉ TREBA CHRÁNIŤ

Kedykoľvek prechádzate vajnorskými vinohradmi, vidíte niektoré krásne rady viniča, ťahajúce sa hore kopcom smerom k Malým Karpatom. Vinohrady formujú vzhľad a atmosféru celej krajiny. Sú tichými svedkami histórie, ktorú tu zanechali generácie vinárov a vinohradníkov. Tieto vinice nevznikli včera – ich korene siahajú hlboko do minulosti. Udržať vinohrady a ich kultúru nie je len vecou ekonomickej produkcie vína, ale aj otázkou zachovania kultúrneho dedičstva, ktoré nás spája s predkami. Každý vinohradník vám potvrdí, že **vinohrad sa nesadí na jeden rok**. Sadba viniča nie je ako pšenica, ktorá sa vysadí a zberá každú sezónu. Vinohrad si vyžaduje desaťročia starostlivosti a často z úsilia svojich predkov môžu naplno ťažiť až ďalšie generácie. **Založenie vinice** je náročný proces, ktorý zahŕňa obrovské množstvo práce, financií a času. Klčovať vinohrad je jednoduchšie ako ho znovu vysadiť, ale tým by sme stratili niečo nenahraditeľné – odkaz, ktorý vinič nesie.

EKOLOGICKÁ HODNOTA VINOHRADOV

Hoci víno predstavuje najzreteľnejší výstup vinohradníctva, vinice poskytujú oveľa viac než len surovinu pre tento obľúbený nápoj. **Vino-**

hrady prispievajú k biodiverzite – vytvárajú prostredie pre množstvo rastlinných a živočíšnych druhov, ktoré tu nachádzajú svoje miesto. Vinič, ako dlhodobá plodina, poskytuje stabilné podmienky pre vývoj ekosystémov, ktoré by sa v monokultúrnych poliach nevytvorili. Kvalita pôdy, mikroklima a rôzne druhy živočíchov, vrátane užitočného hmyzu, všetky závisia od prítomnosti týchto viníc.

Vinice plnia aj významné **vodozadržné a protierózne funkcie**. Vďaka ich koreňovým systémom, ktoré sa hlboko zapúšťajú do zeme, sú vinohrady schopné zadržať vodu, ktorá by inak odtiekla z povrchu a spôsobila eróziu pôdy. V čase klimatických zmien, keď sa čoraz viac stretávame s dlhšími obdobiami sucha alebo prudkými búrkami, sú tieto schopnosti vinohradov čoraz dôležitejšie. Vinohrady teda nielenže chránia pôdu, ale tiež prispievajú k stabilite vodného režimu v krajine.

VINOHRAD AKO PRÍRODNÝ FILTER A POHLCOVAČ CO₂

Jedným z hlavných globálnych environmentálnych problémov je **zvyšovanie hladiny oxidu uhličitého (CO₂)** v atmosfére, čo spôsobuje klimatické zmeny. V tomto smere môžu vinohrady zohrávať kľúčovú úlohu, pretože **vinič dokáže absorbovať veľké množstvo CO₂** počas svojho rastu. Tento plyn je následne zachytený v rastlinných tkanivách, kde sa zadrží na dlhé obdobie. Týmto spôsobom vinice prispievajú k zníženiu celkovej hladiny CO₂

v atmosfére, čo pozitívne ovplyvňuje kvalitu ovzdušia a klímu.

Význam vinohradov pre udržanie zdravého životného prostredia je preto neodškriepiteľný. Vytvárajú **prírodné filtre**, ktoré pomáhajú čistiť vzduch, znižujú prašnosť a zlepšujú mikroklima v okolí. Okrem toho slúžia ako dôležitý prvok **zelenej infraštruktúry**, ktorá zabraňuje urbanizácii alebo degradácii krajiny, najmä v oblastiach s vinohradníckou tradíciou.

VINOHRAD AKO KULTÚRNY A SPOLOČENSKÝ SYMBOL

Vinohrad však nie je len ekologickým prvkom, ale aj dôležitým **kultúrnym a spoločenským symbolom**. Vo Vajnoroch, rovnako ako v iných vinohradníckych oblastiach, majú vinice hlboký význam pre identitu miestnej komunity. Vinohradníctvo bolo vždy neoddeliteľnou súčasťou života v tejto oblasti – vinobranie, tradičné postupy pestovania a výroby vína, ale aj samotné stretnutia ľudí pri prácach na vinici sú prejavom tejto bohatej tradície. Vinohradníctvo vytvára **spojenie medzi generáciami** – odovzdáva sa z otca na syna, z matky na dcéru, a tak pokračuje v budovaní komunity a identity, ktorá je hlboko zakorenená v pôde, kde vinič rastie. To, čo dnes pestujeme a vyrábame, nie je len výsledkom našej práce, ale aj práce predkov, ktorí boli pri zrode tejto tradície. Uchovávať ju znamená chrániť niečo, čo nás spája s minulosťou a zároveň nás pripravuje na budúcnosť.

STRATA VINOHRADOV BY ZNAMENALA STRATU KRAJINY A JEJ DUŠE

Krajina bez vinohradov by stratila nielen svoju funkčnosť, ale aj **svoju dušu**. Vinice formujú nielen vzhľad krajiny, ale aj jej atmosféru. Zároveň sú zdrojom inšpirácie pre umelcov, spisovateľov, básnikov a fotografov, ktorí v nich vidia krásu a hĺbku. Strata vinohradov by znamenala, že krajina by stratila svoju jedinečnosť a premenila by sa na monotónne polia alebo urbanizované územia bez charakteru. Vo Vajnorochoch sa snažíme zabezpečiť, aby sa to

nikdy nestalo. **Zachovanie vinohradov** znamená nielen ochranu prírodných zdrojov, ale aj pokračovanie v tradíciách, ktoré sú pre nás všetkých dôležité. Preto kladieme dôraz na vzdelávanie mladších generácií o hodnote vinohradníctva, na odovzdávanie skúseností a na podporu nových iniciatív, ktoré pomôžu udržať vinohrady v živote.

ZÁVER

Našou prvotnou snahou je zachovať vajnorské vinohradníctvo a vinárstvo nielen z legislatív-

neho hľadiska, ale aj ako **kultúrne a ekologické dedičstvo**. Vinohrady sú neoddeliteľnou súčasťou našej krajiny, prispievajú k zlepšeniu životného prostredia, chránia pôdu a vodné zdroje a zároveň sú zdrojom tradícií, ktoré chceme odovzdať budúcim generáciám. Bez viníc by krajina stratila svoju dušu a my by sme stratili časť svojej identity. Preto pokračujeme v našej práci a veríme, že budeme mať podporu komunity a dobrovoľníkov, ktorí nám pomôžu uchovať tento vzácny poklad pre budúce generácie.

Ulice na hranie zlepšujú susedské vzťahy aj bezpečnosť

Text a snímka:

Metropolitný inštitút Bratislavy

BRATISLAVA, 18. 10. 2024: Slnecná jesenná sobota. Ulica, kde bežne chodia autá, je dnes plná ľudí, detského smiechu ahier. Na jednom konci deti hrajú futbal a na druhom prebieha detská burza. Medzitým sa stretávajú susedia, ktorí spolu nerušené hovoria o tom, čo ich zaujíma. Asi dvojročný chlapec sa stredom vozovky premáva na odrážadle. Aj takto môže vyzeráť Ulica na hranie.

Metropolitný inštitút od roku 2022 zorganizoval spoluprácu so školami, komunitami a mestskými časťami už 14 takýchto podujatí. Menších či väčších susedských festivalov, ktorých cieľom je ukázať, že ulica nemusí slúžiť len autám. Podujatia sú súčasťou projektu Mesto pre deti, ktorého myšlienkou je podporiť voľnú hru detí, rozvoj komunity, identifikovať a riešiť problémy bezpečnosti a dostupnosti verejného priestoru avo výsledku otvoriť širšiu debatu o využívaní verejného priestoru, akým sú aj naše ulice. „V minulosti bola ulica najčastejším miestom pre hru detí. Dnes to neplatí. Tento stav by sme chceli zmeniť a ukázať ľuďom, že ulice poskytujú aj príležitosť pre neformálne stretnutia, budovanie komunity a voľnú hru. Chceme, aby susedstvá boli opäť bezpečnými a príjemnými miestami pre život,“ vysvetľuje koordinátorka Úlic na hranie Metropolitného inštitútu Bratislavy Lenka Kudrnová.

ZAVRETÁ ULICA – ŽIVÁ ULICA?

Jedna z takýchto ulíc sa poslednú septembrovú sobotu otvorila deťom pred Základnou školou Jeséniova, ktorá je súčasťou projektu Mesto pre deti. Podujatie pripravil tím z Metropolitného inštitútu v spolupráci so školou a mestskou časťou. Zamestnanci a zamestnankyne

školy nachystali občerstvenie aj horúci čaj, počasie bolo mimoriadne chladné. Bolo zjavné, že vzťahy medzi ľuďmi zďaleka chladné nie sú. „Sme škola rodinného typu,“ vysvetľuje zástupkyňa školy Eva Fiamčíková a približuje, že aj počas roka majú na škole množstvo podujatí. Ulicu na hranie vníma pozitívne: „Je to pekné podujatie, rodičia sa konečne majú čas porozprávať aj o iných veciach, rodiny môžu spolu stráviť deň.“ Podľa jej slov na Bellovej ulici vbežné dni parkujú autá a dnes je tu plno detí, ktoré sa hrajú. Romana, mamina štyroch detí, ktorú na podujatí stretávame, rozpráva, že v jej detstve bola ulica hlavný revír pre hru. „Deti zo všetkých domov avakomkoľvek veku vyšli von a hrali sa spolu. Dnes je každé dieťa zavreté doma, deti sa so svojimi susedmi ani nepoznajú.“ Sama otvára aj tému bezpečnosti, ktorá mala podľa nej v minulosti aj sociálny rozmer. „Na deti na ulici dával každý pozor.“ Soňa, vychovávateľka v Základnej škole Jeséniova, ktorá skaždým na ulici živo diskutuje, to rozvíja takto: „V jednom dome vás ako dieťa nakrmili, v druhom ste mohli ísť na záchod, bábica tretieho vás vyhrášila, keď ste robili zle,“ opisuje. Akoby deti kedysi vychovávala celá ulica a dnes už tento fenomén neexistuje.

Nízka bezpečnosť podľa nej nie je len oružnej premávke, väčším problémom je práve tento chýbajúci komunitný rozmer. Podujatia ako je Ulica na hranie podľa nej oživujú spomienky. Aby sme sa na uliciach mohli opäť hrať. Podľa výskumov je voľná hra na ulici alebo na sídliskách kľúčová pre zdravý rozvoj detí. Voľná hra môže byť akákoľvek neriadená aktivita detí, ideálne vonku, bez zásahu dospelých. „Zlepšuje ich fyzické aj kognitívne zručnosti, zvyšuje ich samostatnosť a sebavedomie,“ hovorí výchovná poradkyňa Martina Vagačová a dodáva: „V dnešnej dobe, keď narastá miera psychických problémov u detí, je dôležité dať deťom priestor, v ktorom sa môžu bezpečne rozvíjať a hrať.“

Práve preto Metropolitný inštitút Bratislavy pripravuje **Manuál Komunitnej ulice na hranie**, ktorý ponúkne detailný návod, ako zorganizovať podobné podujatie vo vlastnej štvrti. Cieľom je inšpirovať a motivovať Bratislavčanov a Bratislavčanky, aby si zorganizovali vlastnú **Komunitnú ulicu na hranie**. Vďaka tejto príležitosti možno susedia zistia, že toho majú spoločného oveľa viac ako len adresu.

Čo hovorí kronika Prešporská obec Vajnory (24)

Text: V. Fekete: Prešporská obec Vajnory (kronika)

Ilustrácia: Erb Vajnor zo 16. storočia

Prvá svetová vojna, zvaná tiež aj ako veľká vojna, bola v roku 1920 dva roky po skončení, ale bolesť, smútok, tragédie zostávali živé. Život však musel ísť ďalej, a tak rodiny bez otcov a synov museli zastúpiť ženy. A tie sa ukázali byť silné. Ináč by Vajnory túto nešťastnú dobu neboli prežili. Vyjadrením úcty 57 padlým bolo postavenie pamätníka.

Odhalenie Pamätníka padlých hrdinov z prvej svetovej vojny padlých vajnorských obyvateľov z rôznych bojísk sa konal(o) dňa 9. mája 1920 v dopoludňajších hodinách. Pred širokou verejnosťou, ktorá sa tu zúčastnila, recitovali slovenské básne členovia miestneho študentského krúžku Fr. Fašung a Štefan Benčíč.

Pre pamiatku padlých sú zapísané tieto mená: Axamit František (1888 – 1915), Antalíc Jozef (1898 – 1917), Antalíc Michal (1895 – 1915), Bednár Jozef (1887 – 1914), Benčíč Jozef (1886 – 1914), Brúder Štefan (1871 – 1914), Čík Štefan (1881 – 1914), Fašung Jozef (1874 – 1917), Fašung Martin (1890 – 1915), Fekete Jozef (1885 – 1915), Fekete Jozef (1874 – 1915), Gajdošík František (889 – 1915), Grebeči František (1886 – 1916), Grebeči Jozef (1885 – 1915), Hlavatý František (1880 – 1915), Hlavatý Ján (1878 – 1915), Jangl Pavol (1879 – 1917), Jaslovský Martin (1893 – 1914), Kadnár Anton (1877 – 1914), Krištofič Ján (1888 – 1916), Krištofič Jozef (1891 – 1916), Krištofič Martin (1893 – 1915), Múčka Ignác (1895 – 1916), Nádaždy Ján (1882 – 1916), Nádaždy Viktor (1894 – 1916), Panák Ján (1895 – 1915), Novák Alojz (1894 – 1915), Panák Pavol (1887 – 1917), Panák Martin (1884 – 1914), Panák Michal (1882 – 1919), Panák Štefan (1893 – 1915), Polák Ján (1889 – 1914), Polák Matej (1880 – 1915), Slezák Rudolf (1895 – 1915), Stach Štefan (1878 – 1918), Škvorec František (1874 – 1914), Takáč Ján (1887 – 1916), Vitáloš Štefan (1883 – 1915), Zeman Filip (1881 – 1915), Zeman František (1897 – 1916), Zeman František (1893 – 1916), Zeman František (1897 – 1916), Zeman Imrich (1894 – 1915), Zeman Ján (1882 – 1915),

Zeman Ján (1882 – 1915), Zeman Ján (1887 – 1915), Zeman Jozef (1890 – 1915), Zeman Jozef (1891 – 1915), Zeman Karol (1897 – 1918), Zeman Pavol (1888 – 1914), Zeman Pavol (1884 – 1915), Zeman Štefan (1895 – 1916), Zeman Štefan (1891 – 1916), Zeman Štefan (1892 – 1915), Zeman Štefan (1885 – 1915), Žižka Ján (1892 – 1915), Žižka Jozef (1890 – 1914).

Jedným z najmasovejších športov, ako všade v meste a na dedinách, teda aj vo Vajnoroch sa stáva futbal. Tento šport vedie prím aj v súčasnosti. Možno už aj preto, že sa tu i hral takpovediac prvý futbalový zápas dňa 9. mája 1920 popoludní pri príležitosti leteckého dňa na miestnom letisku. Slovenský denník zo dňa 11. mája toho istého roku dva dni po zápase píše, že sa stretli v tomto propagačnom zápase Letecká stotina č. 6 z Vajnor, ktorá porazili I. ČŠŠK I. B. v pomere 2:0. V referáte sa zvädza o zápase, že pred početným obecenstvom(m), ktoré sa zišlo k leteckým slávnostiam, oplatili sa letci rezerve I. ČŠŠK Bratislavy za posledné porážky. Hralo sa v čulom tempe a za presného rozhodovania pána Sedláčka...

Zrejme týmto zápasom bol daný impulz v prvom rade ako zvyčajne študentom v obci ktorí sa hneď postavili do čela tejto mužnej hry. Mená týchto priekopníkov futbalu vo Vajnoroch: Štefan Bednár, Rudolf Polák, Ján Hlavatý, Félix Lobpreis, roč. 1907, a Alojz Zemanm r. 1913. Títo si zakúpili aj riadnu loptu futbalovú „žltú“ a začali toto čudo naháňať najprv v Uhliskách /Tomanova ulica/, neskôršie na letisku. Všade si však museli upraviť terén, za bránky im slúžili „pavúzy“ od gazdovských vozov. Začali poskromne, zatiaľ neorganizovane. Kto prišiel a ak mal záujem, pripojil sa do hry. I keď nevedel takmer kopnúť do lopty. Každý hral pre svoje potešenie. Postupom času vídať aj ďalšie skupinky mládeže takmer na každom „plácku“ v obci, medzi stahami na Jazierku, Koncových a inde. A keďže nebolo inej lopty, tak si vypomohli obyčajným handrákom. Ale hrať sa muselo...

A už sa tu hlási miestny Hasičský spolok, keď v zápisnici číslo jedna z 26. júna 1920 sa píše, že sa v ten deň usporiadalo stotinovú zhromaždenie, ktoré otvoril P. Hlavatý, dlhoročný jej veliteľ v obci. Tento v mene všetkých bývalých dôstojníkov poďakoval a odovzdal

vedenie spolku mladší(m), ktorí potom boli jednoznačne zvolení:

- Štefan Bednár, veliteľ,
- Orth Štefan, nadporučík,
- Valček Ignác, poručík,
- Vlašič Jozef, cvičiteľ,
- Fekete Ján, dozorca skladu,
- Krištofič Jozef, pokladník.

Po voľbe bol nový veliteľ upozornený, aby výsledok voľby oznámil Františkovi Sprinzlovi, predsedovi Hasičského spolku.

Na toto stotinovú zhromaždenie nadväzovalo výborové zasadnutie, ktoré sa konalo 4. júla 1920. Prítomní boli:

- Štefan Zeman, pokladník
 - Ján Orth, nadporučík
- z nových dôstojníkov:
- Štefan Bednár, veliteľ
 - Ignác Valôček, poručík
 - Jozef Krištofič ako pokladník

Veľmi dôležitým dátumom sa stáva pre miestny Hasičský spolok ich prísaha, ktorá znela takto: „Ja (meno) sľubujem na stanovy a pravidlá nášho Dobrovoľného hasičského spolku svedomite, verne a dokonale vyplniť a budem vždy hotový blížne(ho) majetok chrániť, ktorý sľub podaním pravice čo poctivec potvrdzujem.“

A život šiel ďalej. Onedlho sa rozprúdilo aj kultúrne dianie, čo sa prejavilo konaním ďalšieho divadelného predstavenia. Prekvapujúce bolo pomerne vysoké vstupné, ktoré napriek tomu návštevníkov neodradilo. V budúcom pokračovaní prinesie kronika informácie o znalostnom stave obyvateľov, ktorých počet sa postupne zvyšoval.

—
Jazykovo neupravené, doslovný prepis z kroniky Prešporská obec Vajnory.

VAJNORY
Dedina v meste

BESEDA V KNIŽNICI

Pozývame Vás na besedu s autorkou Janou Beňovou!

Príďte stráviť príjemný večer v spoločnosti slovenskej spisovateľky Jany Beňovej, ktorá predstaví svoju najnovšiu knihu "Rozhovory v Parku". Tešiť sa môžete na diskusiu o jej tvorbe, zážitkoch a inšpiráciách, ktoré ju sprevádzali pri písaní.

Miesto
Miestna knižnica Vajnory

Dátum
12. november, 2024

Čas
18:00 hod.

Vstup voľný!

vajnory.sk

Pozrite si online
harmonogram podujatí

Vajnory - dedina v meste
Vajnorský podcast
Vajnory.sk

Včelársky rok sa nikdy nekončí – rozprávania o včelároch a včielkach (2)

Včelí vosk je vzácnou surovinou

Text a snímka: Mgr. Beáta Veverová

Zima nám už definitívne klope na dvere. Teploty klesajú, dni sú krátke. V našich končinách už dávno nie je zima o závejoch snehu po okná a len pamätníci si už spomínajú na mimoriadne školské prázdniny kvôli snehovej kalamite. Ale príroda sa tak či tak pobrala na zimný odpočinok.

Neskorá jeseň a zimné mesiace sú pre včelárov obdobím, kedy už zazimované včelstvá menej navštevujú. Neznamená to však, že by na včelnicu ani nevšetrovali. V tomto čase sa zameriavame skôr na kontrolu škodcov – vtáctvo dokáže zazimované včelstvá poriadne potrápiť. Ak si raz nájde k úľom cestu ďateľ, systematicky dokáže vydoberať do úľov diery a rozrušiť zimujúce včelstvá. Tu pomôže len ochranná sieť. Rovnako treba zabezpečiť proti drobným hlodavcom vstupy do úľov kovovými či plastovými zábranami. Sú to akési „hrebene“, cez otvory ktorých sa dostanú včielky von i do úľa, avšak nevnikne doň nevítaný vtrolec. Aký je stav zimujúceho včelstva dokážu včelári zistiť aj z monitorovacích podložiek, kde mu veľa napovie napadané melivo – čiastočky vosku, peľových zŕn a spracovaných zásob z plástov. Podľa neho včelár vie, v ktorej časti úľa sa nachádza zimný chumáč, aký je veľký a ako sa presúva za zásobami. Pri slnečnom zimnom dni a teplote nad 10-12 stupňov včielky vylietavajú z úľa, aby si vyprázdnil kalové vačky. Na základe takýchto pozorovaní dokáže včelár posúdiť, či je zimujúce včelstvo v poriadku a v prípade potreby včelstvo skontrolovať a zasiahnuť. Zimné liečenie a tlmenie prítomnosti klieštika je súčasťou kalendára prác včelára. O tom, ako dobre včielky prezimujú, sa však rozhoduje už v neskorom lete. Kto neliečil a netlmil prítomnosť klieštika vo včelstve celoročne, môže čeliť v jeseni a v začiatkoch zimy náhlemu úhynu včiel a prázdny úľom. Pretože krivka nárastu klieštika vo včelstve v neskorom lete prudko

Rolované sviečky

stúpa, kým početnosť včielok v úli klesá, pretože sa rodia zimné včely.

Ak sme už urobili na včelnici všetky opatrenia, môžeme sa venovať vytopeniu vyradených voštín a spracovaniu včelieho vosku. Je to jeden z produktov včiel, ktorý včelár recykluje a staré včelie dielo po spracovaní opäť slúži ako surovina na výrobu medzistienok pre včielky. Včelí vosk je odpradávnou vzácnou surovinou. Tvorí sa včielkam vo veku 12 až 18 dní vo voskotvornej žľaze. Tie sú po dve umiestnené na treťom, štvrtom, piatom a šiestom zadočkovom článku. Matka a trúdy túto žľazu nemajú. Sekrét po vylúčení tuhne a zmení sa na biele voskové šupinky. Včely si ich vzájomne zbierajú zo zadočkov a spracúvajú hryzadlami. Pridávajú k nim výlučok, vďaka ktorému má vosk svoju vláčnu a plastickú konzistenciu. Takto upravený ho používajú na stavbu diela. Ak včelár na rámik nenataví medzistienku, včely si vystavajú z vosku tzv. „panenské dielo“ výhradne z nového vlastného vosku.

Vôňa pravého včelieho vosku je nezameniteľná, medová. Jeho farba závisí aj od farby peľu,

ktorý včely zbierajú. Včelí plást je dokonalé architektonické dielo postavené zo šesťuholníkov. A hoci je vosk krehký, dokonale udrží aj niekoľko kilogramovú záťaž v podobe nektáru, peľu či medu. Príroda po tisícročia stvorila a preverila túto konštrukciu a dnes sa ňou inšpirujú mnohí tvorcovia áut, lietadiel či lodí a všetkých ľahkých konštrukcií. Okrem spracovania vosku na včelie dielo sa s ním stretávame aj v bežnom živote – je súčasťou mnohých priemyselných výrobkov, ktoré máme v domácnostiach, či ide o kozmetiku, čistiace prostriedky alebo potraviny. Ak nemáte doma ešte sviečky z včelieho vosku – sú neporovnateľne drahšie ako parafínové, ale dokážu pri horení čistiť vzduch v miestnosti – stačí si zadovážiť voskovú medzistienku a knôt a sviečku z včelieho vosku vyrobiť. V predvianočnom čase je to tip na vlastnoručne vyrobený darček, ktorý každého určite poteší.

VEDELI STE ŽE:

Na „výrobu“ 1 kg včelieho vosku: spotrebujú včielky približne 2,8 až 3,5 kg medu a 50 g peľu; potrebujú včielky 1,25 milióna malých voskových šupiniek, hmotnosť jednej je asi 0,8 mg.

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PODOBENKA Z VAJNOR
A MESTSKÁ ČASŤ BRATISLAVA-VAJNORY

VÁS POZÝVAJÚ NA

Vajnorský širáček

9. ROČNÍK PREHLIADKY
AMATÉRSKÝCH FOLKLÓRNYCH
SÚBOROV A DIVADIEL

16. A 17. NOVEMBER 2024

DOM KULTÚRY VAJNORY, POD LIPAMI 2

SOBOTA 16. 11. 2024

15:00 ZAHÁJENIE

15:10 DFS STUPAVJÁNEK zo Stupavy

15:40 SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE

16:00 DFS PODOBENKA Z VAJNOR

16:30 DFS GRBARČIETA z Bratislavy

17:00 DFS LÚČKA z Bratislavy

17:30 FS MLADOŠŤ zo Šenkvic

18:00 JOZEF ZÁVACKÝ - harmonikár z Martina

18:30 FS POLENO z Bratislavy

NEDEĽA 17. 11. 2024

09:30 SOL' NAD ZLATO - Divadlo ŠiBe

11:30 zaHNIEZDI SA! - Féder Teáter

15:30 PRÍBEH KONÍKA VRANÍKA - Divadlo Endorfín

18:00 S TVOJOU DCÉROU NIKDY - Divadlo Endorfín

Program venovaný prvkom zapísaných do Reprezentatívneho zoznamu
nehmotného kultúrneho dedičstva Slovenska:

Tradičné bábkarstvo na Slovensku (2013)

Vajnorský ornament (2016)

Drotárstvo (2017)

Sprievodný program:

Anna Holánová - textilné obrazy a keramika

Premietanie historických dokumentov o Vajnoroch (nedeľa 14:00 - 18:00 h)

Moderátori:

Igor Hraško, Michal Zeman s Vajnorským širáčkom
a Monika Martinčíková s Podobenkou

Zmena programu vyhradená!

PODUJATIE PODPORILI:

MEDIÁLNI PARTNERI:

Slávnostné otvorenie nového cyklu univerzity tretieho veku

Text: redakcia

Snímky: archív

Na začiatku mesiaca seniorov sme mali v obradnej sále Miestneho úradu mestskej časti Bratislava-Vajnory česť privítať nových študentov Univerzity tretieho veku pri Ekonomickej univerzite v Bratislave. Slávnostného otvorenia akademického roka a imatrikulácie sa zúčastnili zástupkyňa starostu Ing. Soňa Molnárová, prorektorka Ekonomickej univerzity doc. Ing. Mgr. Zuzana Juhászová, PhD., a prodekan pre rozvoj a kvalitu Obchodnej fakulty EUBA Doc. Ing. Jozef Orgonáš, PhD., MBA.

Vicestarostka Soňa Molnárová vo svojom prejave vyzdvihla význam vzdelávania bez ohľadu na vek a vyjadrila úctu všetkým, ktorí sa rozhodli pokračovať na tejto ceste poznania: „Vzdelávanie je jednou z najdôležitejších ciest, ktorou sa môžeme uberať bez ohľadu na vek. Túžba po vedomostiach a osobnom raste nemá vekové hranice. Vaša prítomnosť tu dnes dokazuje, že ste pripravení a ochotní investovať svoj čas a energiu do niečoho, čo má trva-

lý význam. Obrovskú hodnotu pre vás aj budúce generácie.“ Na záver zaželala účastníkom v mene starostu mestskej časti veľa úspechov a zdravia v tejto novej etape ich života.

Po imatrikulácii študenti absolvovali svoju prvú prednášku v duchu témy Senior marketing – strieborná ekonomika trochu inak venovanú tomu, ako môžu seniori zúročiť svoje skúsenosti a zároveň lepšie pochopiť aktuál-

ne trendy v oblasti marketingu, ktoré súvisia s ich vekom a skúsenosťami.

Program pre študentov univerzity tretieho veku na akademický rok 2024/2025 je bohatý a zahŕňa aj ďalšie zaujímavé a aktuálne prednášky. Okrem témy Senior a digitálny svet, ktorá sa zameriava na používanie moderných technológií a bezpečnosť v online priestore, budú seniori mať možnosť zúčastniť sa aj prednášok zameraných na praktické témy, ako napríklad Enviromentálne uvedomelý spotrebiteľ, kde sa dozvedia viac o tom, ako môžu prispieť k ochrane životného prostredia prostredníctvom svojich spotrebiteľských rozhodnutí. Ďalšie témy, ako Dovoľenka a senior alebo Kúpele v SR a v Európe prinesú užitočné informácie o možnostiach cestovania a relaxácie v seniorskom veku.

Študentom želáme veľa úspechov v ich štúdiu, nových inšpirácií a príjemných zážitkov. Veríme, že tento program prinesie nielen nové vedomosti, ale aj nových priateľov a nezabudnuteľné skúsenosti. Cesta vzdelávania je nekonečná a univerzita tretieho veku je dôkazom, že nikdy nie je neskoro začať niečo nové.

Do života sme privítali pätnásť nových detičiek

Čo sa dnes deťom najviac ráta?

Mať ocka ako kamaráta

Maminu dlaň a popri tom

Mať vždycky lásky plný dom.

Text: Soňa Molnárová

Snímka: archív

Príchod každého nového človečika na svet je dôležitou udalosťou. Mestská časť Bratislava-Vajnory vyjadruje svoju radosť, svoj záujem, starostlivosť o vývin a život nových občanov aj tým, že usporadúva slávnosť privítania detí do života. Dňa 8. októbra 2024 v obradnej sieni privítala zástupkyňa starostu Soňa Molnárová pätnásť malých detičiek do veľkej rodiny Vajnorákov. Ich mená sú zapísané v pamätnej knihe našej mestskej časti. Vajnory sa stali pre tieto deťúrence DOMOVOM – prajem im na ich životnej púti veľa zdravia, šťastia, spokojnosti a lásky najbližších.

Svojich kamarátov potešili v krátkom kultúrnom programe deti z folklórneho súboru Podobenka z Vajnor, ktorí pracujú pod vedením pani Gabriely Zemanovej.

Rodičom želim v ich peknom a zodpovednom poslaní v prvom rade veľa trpezlivosti, lásky a radosti. Nech spolu so svojimi deťmi prežívajú život plný spokojnosti vždy obklopení tými, ktorí ich nado všetko milujú. A tieto deti nech sú pre nich zdrojom šťastia, radosti a svetlým bodom v ich živote.

VITAJTE MEDZI NAMI, MALÍ VAJNORÁCI

Jolana Paulenová, 5. 12. 2023

Ema Čierna, 8. 1. 2024

Matúš Špánik, 16. 1. 2024

Daniel Pestun, 10. 3. 2024

Patrik Gánoczy, 18. 3. 2024

Alica Krajčovič, 22. 4. 2024

Dominik Apostolopulo,
4. 5. 2024

Hana Macková, 19. 5. 2024

Michal Borš, 11. 6. 2024

Izabela Zemanová, 12. 6. 2024

Patrícia Sofia Gerbelová,
21. 6. 2024

Nela Imrichová, 24. 6. 2024

Jozef Fábri, 16. 7. 2024

Damián Lenčo, 31. 7. 2024

Talia Čeles, 27. 8. 2024

29. 11. 2024

**Večer
autentického
folklóru®**

DK ZRKADLOVÝ HÁJ o 19:00
Predstavujeme Vám

VAJNORY

❖ Vajnorský okrášľovací spolok ❖
❖ Podobenka z Vajnor ❖
❖ Vajnorská dychovka ❖

PETRAJKA
pod záštitou Jána Hečku,
starostu MČ Bratislava-Petržalka

Nadácia SPF
OZ Folk Ekonóm
v spolupráci s
Vladimírom Bajanom,
MČ Bratislava - Vajnory
a Profolklorika n.š.

Prvý deň v škole

Text: Mgr. Barbora Rosenbaumová

Snímky: archív školy

Dňa 2. 9. 2024 sa opäť otvorili brány našej Základnej školy Kataríny Brúderovej a v parku Pod lipami sme mohli slávnostne privítať prváčikov, rodičov a učiteľov.

Ako prvý privítal zhromaždenie pán starosta Michal Vlček a po ňom pokračoval náš pán riaditeľ, ktorý s úsmevom na tvári zdôraznil, že tento deň je pre ostatných žiakov návratom do známeho prostredia, návratom k priateľom a k povinnostiam, ale pre prváčikov je novým začiatkom v ich životoch. Po jeho príhovore nasledoval kultúrny program starších žiakov a tradičné pasovanie prváčkov.

Začiatok nového školského roka je vždy plný očakávaní, výziev a príležitostí. Veríme, že aj tento školský rok bude ďalším krokom k novým vedomostiam a k osobnému rozvoju, a zároveň prinesie žiakom aj učiteľom mnoho nezabudnuteľného...

Lietajúce šarkany

Text: Mgr. Daniela Moravcová

Snímka: archív školy

Šarkaniáda – naša tradičná aktivita v školskom klube Základnej školy Kataríny Brúderovej nesmie v jeseni chýbať. Všetko sa to začalo vyrábaním šarkanov v jednotlivých oddeleniach. Papierové šarkany sme s radosťou strihali, lepili a vyfarbovali podľa vlastnej fantázie. Vyskúšali sme ich na novom školskom ihrisku. Niektoré lietali vyššie, niektoré sa držali tesne nad hlavami, ale deti boli aj tak nadšené. Či už sa vyšvihli do vzduchu šarkany kúpené, či vlastnoručne vyrobené, každý splnil svoju lietajúcu úlohu. Veru, veľa radosti a pohybu sme zažili v tento deň.

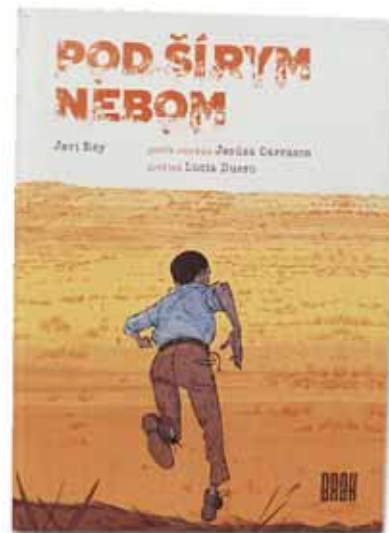

Knižné tipy pre deti a ich rodičov

Javi Rey: Pod šírym nebom

Text napísala: Grétka

Dnešný môj knižný tip je komiks. Hlavný hrdina – mladý chlapec uteká z mesta sužovaného suchom a ovládaného násilím. Sám by v divočine neprežil, ale našťastie stretne starého pastiera kôz. Strávili spolu nejaký čas, čo chlapcovi veľmi pomohlo. Keď starý muž zomrie, chlapec si už vie poradiť sám. Túto knihu som dostala a keďže ma príbeh zaujal, rozhodla som sa ju darovať do vajnorskej knižnice.

Hádzanársky klub a MČ Vajnory
Vás pozýva na

Katarínsku zábavu

vo veľkej sále DK Vajnory, Pod lipami 2

23.11.2024
od 19:00
do 05:00

DJ Live

+

Vstupné: 30 EUR

Welcome drink +
minerálka + večera
v cene vstupenky

Rehákovci s huslami
Michala Moravčíka

Tombola

Bufet

Kapustnica

Predpredaj vstupeniek
a bližšie info:

0907 539 241
katarinska@hkvajnory.sk

Vajnorský minimaratón sa bežal po novej trase priamo srdcom Vajnor

Text: Redakcia **Snímky:** Maximilián Janík

Aj aktuálny ročník Vajnorského minimaratónu sa tento rok tešil veľkému záujmu. Zúčastnilo sa ho množstvo bežcov všetkých vekových kategórií – od našich najmenších až po najstarších športovcov.

Tento rok však priniesol aj jednu veľkú novinku – pretekári si mohli zabehnúť po novej trase ulicami centra Vajnor, zachovaná však bola aj časť, ktorá sa tradične bežala v prírode po Jurskej ceste. „Bežci si túto zmenu pochvaľovali, a tak sa už teraz môžeme tešiť na ďalší ročník, ktorý možno prinesie ešte zaujímavejšiu trať“, povedal starosta mestskej časti Bratislava-Vajnory Michal Vlček.

„Veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii tejto výnimočnej udalosti – bežcom, dobrovoľníkom, sponzorom, kolegom

z úradu a našim obyvateľom za vytvorenie skvelej atmosféry. Vajnorský minimaratón nie je len o športovom výkone, ale aj o nás Vajnorákoch, našej vzájomnej podpore a zdravom životnom štýle. Verím, že tento športový sviatok bude naďalej

rásť a motivovať ďalších, aby našli cestu k športu a pohybu. Šport spája, posilňuje naše zdravie a aj vzťahy medzi nami – Vajnorský minimaratón je za dlhé desaťročia svojej existencie toho dokonalým príkladom“, povedal Michal Vlček.

VÍŤAZMI JEDNOTLIVÝCH KATEGÓRIÍ SÚ:

Beh 5 km ženy:

1. Suranová Alexan
2. Beresová Zuzana
3. Mišáková Kristína

Beh 5 km muži:

1. Jablakov Alexander
2. Belovič Tomáš
3. Ukrainets Artem

Beh 10 km ženy:

1. Záškvarková Ivana
2. Stachová Anita
3. Csenkeyová Karolína

Beh 10 km muži:

1. Rojtáš Peter
2. Sopko Ján
3. Jurko Ján

Vajnoračky beh 5 km:

1. Kráľovičová Michaela
2. Hrabáková Marta
3. Dobranská Ľubica

Vajnorači beh 5 km:

1. Španiel Ondrej
2. Kukucka Andrej
3. Hubík Michal

Vajnoračky beh 10 km:

1. Kramárová Dominika
2. Vargová Petra
3. Dobošová Kristína

Vajnorači beh 10 km:

1. Žiaran Ján
2. Hanuliak Ľubomír
3. Kulhánek Martin

Juniorky a dorastanky:

1. Macháčková Hana
2. Grmanová Laura
3. Sroková Ema

Junióri a dorastenci:

1. Komenda Michal
2. Kostoláni Alexander
3. Lelkes Adam

Beh 10 km, ženy do 40 rokov:

1. Záškvarková Ivana
2. Stachová Anita
3. Csenkeyová Karolína

Ženy do 50 rokov:

1. Kurincová Lucia
2. Bánovská Martina
3. Vlčeková Soňa

Ženy do 60 rokov:

1. Takáčová Janette
2. Olejková Gabriela
3. Dvorščíková Mariána

Ženy nad 60 rokov:

1. Macejčková Soňa

Muži do 40 rokov:

1. Rojtáš Peter
2. Sopko Ján
3. Jurko Ján

Muži do 50 rokov:

1. Komara Ján
2. Nyéki Ladislav
3. Sroka Karol

Muži do 60 rokov:

1. Gašparovič Ivan
2. Selko Boris
3. Drizga Viktor

Muži do 70 rokov:

1. Vilucchi Walter
2. Surový Juraj
3. Zeman Jozef

Muži nad 70 rokov:

1. Novak Viliam
2. Petrikovič Rudolf
3. Grebeči František

Dievčatá do 6 rokov, 120 m:

1. Siváková Stella
2. Moravková Soňa
3. Jaďudová Adela

Dievčatá 7-9 rokov, 250 m:

1. Gerová Zuzana
2. Antalíková Lucia
3. Komara Silvia

Chlapci do 6 rokov, 120 m:

1. Vasilev Matúš
2. Búci Matúš
3. Zeman Igor

Dievčatá 13 – 15 rokov, 1200 m:

1. Bartová Silvia
2. Klučarová Terézia
3. Hoštáková Olívia

Chlapci 13 – 15 rokov, 1200 m:

1. Michal Boháč
2. Nagy Michal
3. Jurenka Jakub

Chlapci 10 – 12 rokov, 600 m:

1. Nagy Martin
2. Alexander Šiška
3. Španík Aáron

Dievčatá 10 – 12 rokov, 600 m:

1. Masaryková Gabika
 2. Nováčková Nikola
 3. Miháľová Svetlana
- Chlapci 7 – 9 rokov, 250 m:**
1. Mátuš Oliver
 2. Virág Michal
 3. Verhašínský Tichon

**KOMPLETNÉ VÝSLEDKY
VAJNORSKÉHO
MINIMARATÓNU 2024
SI MÔŽETE POZRIEŤ TU:**

Sponzori minimaratónu:

Život FK Vajnory

Text: Richard Fekete

Snímky: archív FK Vajnory

Jeseň s rekordnými 9 mládežníckymi družstvami je veľmi náročná hlavne pre našu skromnú infraštruktúru. Denne sú obe plochy zaplnené a aj kvôli dažďom a neustálym víkendovým zápasom sa jednoducho ani pri najväčšej snahe nedajú udržať v nejakom skvelom stave, i keď hospodár Laco Szabo a aj člen výkonného výboru Maťo Meško pre to robia maximum. Ťažké je to aj pre niektoré tímy, ktoré sa musia počas duelov presúvať do iných šatní, pretože ich máme málo. Areál budeme využívať do polovice novembra, potom prejdeme na umelé plochy a do krytých priestorov. Zabezpečiť ich pre takú veľkú masu detí je čoraz náročnejšie a čoraz náročnejšie a preto pri tom budeme potrebovať stále väčšiu pomoc a podporu tých, ktorí to môžu ovplyvniť.

MUŽI

Rôzne kombinácie tréningov a šatní zasiahli aj mužov. Môžu trénovať najskôr od 19:00 h a do ich šatne sa občas nastahujú kvôli zápasom iné družstvá FK Vajnory, čo nie je vždy bez problémov. Každopádne sa snažíme ich podmienky zlepšovať ako sa len dá. Škoda,

že do početného kádra (na našich súpiskách sa počas 10 jesenných duelov objavilo viac ako 25 mien) zasahujú často zranenia a choroby. Aj preto sme po sľubnom úvode s tromi víťazstvami v štyroch súbojoch vyhrali vyhrali z ďalších šiestich už len jeden. 10. miesto v 14-člennej tabuľke nás v úvode novembra pri

uzávierke tohto čísla netešilo, ale zopár pozitív sa určite našlo. Radosť sme mali z niektorých kvalitných výkonov, ktoré tím predviedol napriek veľkým absenciám. Až 8 gólov dal Lukáš Zeman, vďaka čomu patrí znova medzi najlepších strelcov súťaže, a tleskali sme aj po zásoch našich mladých odchovancov. Juro Kuchta sa presadil v Devínskej Novej Vsi, Matúš Kráľovič proti Volkswagenu a Lukáš Malovec v súboji proti Iskre Petržalka. A určite sa nestratil ani najmladší z nich Milan Katrenčík (ročník 2007), ktorého ale limitujú zdravotné problémy.

Do konca prvej polovice sezóny nám v čase písania tohto textu chýbalo odohrať ešte 3 kolá (Kaplňa vonku, Hamuliakovo doma a na záver dohrávka s rezervou NŠK vonku). Mládežnícke družstvá ukončili svoje súťaže už skôr, ale na jar sa na ne môžete prísť pozrieť aj Vy.

Zápasový program všetkých výberov FK Vajnory nájdete na našej stránke www.fkvajnory.sk

Ďakujeme, pani Múčková!

Po viac ako 50 rokoch, počas ktorých bola Anna Múčková pevnou súčasťou FK Vajnory, už našu milú spolupracovníčku a fanúšičku v bufete nenájdete. Svoju činnosť ukončila v úctyhodnom veku 86 rokov. Do Vajnory prišla rodená Košičanka v roku 1970. Už o pár rokov pomáhala manželovi pri vzťahovaní sa klubu v ťažkých časoch, keď predtým zhruba 10 rokov vôbec neexistoval. Počas budovania súčasného ihriska najprv prala drezy a neskôr pomáhala aj pri ďalších činnostiach. Od roku 1991 bola bufetárkou.

Na ihrisku bola takmer neustále. Pomáhala aj s upratovaním šatní a udržiavaním areálu. Vďaka patrí aj jej synovi Slavovi, ktorý sa výrazne pričínal o vybudovanie malého ihriska, bez ktorého by sme už dávno nemali dost tréningových možností. Jeho mama k nášmu klubu neodmysliteľne patrila a patriť bude určite navždy.

V mene vedenia klubu, všetkých fanúšikov, bývalých aj súčasných hráčov, v mene všetkých návštevníkov areálu jej patrí za všetko, čo pre náš futbalový klub urobila, obrovské poďakovanie. Ďakujeme...

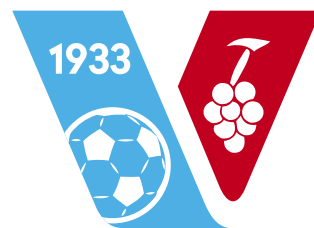

Ak sa chcete o pani Múčkovej dozvedieť viac, prečítajte si článok, ktorý bol vo Vajnorských novinkách uverejnený vo februári roku 2021. Okrem iného tam nájdete aj to, ako vedela hráčov špeciálne potrestať. Nikto sa za to na ňu ale nikdy nehneval. Tu je krátky úryvok:

„Futbalisti pani Múčkovú vždy rešpektovali. Mnohí s úsmevom spomínajú na to, ako ich „vyobšívajú“ mokrou handrou na umývanie dlážky. „S mokrou handrou som ich vychovávala (smiech). Najviac som ich naháňala, keď hrešili. Hrešiť sa tu nesmie, hovorím, sú tu malé deti.“

Vajnorskí futbaloví tréneri

Tomáš Fedák (tréner U10) a Kristián Peprík (tréner U13)

Text: Richard Fekete

Snímky: archív FK Vajnory

V našom malom klube sa dlhodobo snažíme zlepšovať tréningový proces aj prácou s trénermi. Vystriedalo sa ich u nás viacero. Postupne sa nám podarilo vytvoriť veľmi silnú skupinu, v ktorej je každý stotožnený s filozofiou FK a snaží sa podľa nej pracovať. Aktuálne máme už 12 hlavných trénerov a 10 asistentov. No a raz za týždeň k nám chodí ešte aj špecialista na prácu s brankármi. Dvaja z našich trénerov majú licenciu A (lepšia je už len UEFA PRO licencia), sedem licencií B, štyria C a ďalších dvoch štúdium C licencie čaká už onedlho. Väčšina z nich pracuje v klube, lebo s ním boli alebo sú

nejako prepojení (sú Vajnoráci, hrávali za nás, majú v FK dieťa či učia u nás v škole). Ale sú tu už aj takí, ktorých z klubom predtým nič nespájalo. Okrem Mariána Kostolanského (tréner U19), ktorého sme si predstavili v minulom vydaní, sú to spomedzi hlavných trénerov ešte Kristián Peprík (tréner U13, 28 rokov, nar. v Handlovej) a od leta už aj Tomáš Fedák (tréner U10, 30 rokov, nar. v Košiciach).

› Čo ste vyštudovali a kde pracujete?

KP: Študoval som Fakultu telesnej výchovy a športu UK v Bratislave a momentálne pracujem ako učiteľ telesnej výchovy v ZŠ Kulíškova.

TF: Aj ja som vyštudoval Fakultu telesnej výchovy a športu UK, odbor trénerstvo a učiteľstvo TV. Momentálne pracujem ako učiteľ telesnej výchovy v súkromnej strednej športovej škole Gaudeamus v Bratislave.

› Prečo ste sa rozhodli venovať trénerstvu už v takom mladom veku? Kto Vás najviac inšpiroval?

KP: Trénerstvo som prvý raz vyskúšal ako 17-ročný, keď som išiel vypomôcť na tréning prípraviek. Zaujalo ma to natoľko, že som sa rozhodol už v tom čase trénovať vlastnú kategóriu a ostal som pri tom. Inšpirovali ma hlavne tréneri, ktorí ma viedli ako hráča v popredných kluboch. Páčila sa mi ich práca, to, že si analyzovali zápasy a vedeli o mne takmer všetko.

TF: Na FTVŠ sme ako budúci tréneri museli vykonávať povinnú trénerskú činnosť, čiže som v podstate nemal na výber a musel som začať trénovať už v 1.ročníku. Vyskúšal som si to na pár tréningoch s deťmi a keďže sa môj život od malička točí okolo futbalu, ostal som pri tom. V tom čase som hľadal inšpiráciu u mojich začínajúcich hlavných trénerov, ako Atilla Illés, Michal Suchomel či Szilárd Németh, ktorým vďačím za mnohé skúsenosti a poznatky.

U13 počas tréningu aj s asistentom Michalom Vlčekom

› Kde ste doteraz pôsobili ako tréneri?

KP: Prvé skúsenosti som zbieral v FK Pohronie. Nasledovali Slovan Bratislava a FC Petržalka, v ktorých som pôsobil už počas štúdia na vysokej škole. Mojm predposledným pôsobiskom bol FC ŠTK Šamorín, no a teraz som vo Vajnorochoch. V každom klube som sa venoval predovšetkým prípravkám od U7 do U11.

TF: Začínal som v FC Petržalka, kde som vypo-máhal na tréningoch U7. O pol roka som dostal ponuku trénovať v ŠK Slovan ako asistent trénera v U12, no a v tomto klube som nakoniec pôsobil 11 rokov. Prešiel som od U11 až po U17. 8 rokov som bol asistent a posledné 3 roky som už pôsobil ako hlavný tréner v žiackych kategóriách.

› Kedy a prečo ste sa rozhodli ísť do FK Vajnory, keď ste pôsobili v oveľa väčších kluboch?

KP: Ponuku som dostal už dávnejšie, no môj príchod sa uskutočnil pred dvomi rokmi. Bolo to zrovna v čase, keď som si chcel dať prestávku s trénovaním. Presvedčila ma však filozofia klubu a hlavne prístup ľudí z vedenia ku mne ako k trénerovi či človeku.

TF: Ponuku som dostal od predsedu klubu už dávnejšie, no môj „trénenský prestup“ sa zrealizoval až toto leto. Presvedčil ma aj môj bývalý trénerský kolega zo Slovana Kristián Pepřík. Povedal mi o fungovaní klubu, priateľskej atmosfére a super trénerskom kolektíve, a to boli asi hlavné veci, prečo som sa rozhodol ísť do FK Vajnory. Na pokračovaní dlhoročnej spolupráce v Slovane sme sa s vedením mládeže nedohodli z viacerých dôvodov. Odchádzalo sa mi síce veľmi ťažko, pretože tam mám stále veľa kamarátov a známych, ale bol to potrebný krok a neľutujem, že som ho urobil.“

› Čo ste v našom klube našli?

KP: Našiel som tu určite pár šikovných hráčov, príjemné a pokojné prostredie, veľmi milých a priateľských rodičov a taktiež rovnováhu medzi trénerským a osobným životom, ktorá je pre mňa dôležitejšia čoraz viac.“

TF: Potešil ma príjemný kolektív ľudí, ktorí sa tu starajú o chod klubu, tréningové plochy, materiálne zabezpečenie, hlavne čo sa týka tréningových pomôcok a v neposlednom rade ma potešilo aj niekoľko šikovných a perspektívnych hráčov v mojej kategórii U10.

› Čo ste u nás museli upraviť vo svojej trénerskej práci oproti predchádzajúcim pôsobiskám?

KP: Sú to hlavne nároky na hráčov, z ktorých som musel výrazne zľaviť. Taktiež som sa mu-

sel zo začiatku viac zamerať na budovanie disciplíny. Hráči neboli a ešte ani nie sú zvyknutí pracovať vo vysokom tréningovom tempe tak, ako je tomu v iných, väčších kluboch. Môžem ale povedať, že sa to postupom času zlepšuje.

TF: Ešte stále sa snažím upravovať a znižovať hlavne nároky na hráčov. Neustále im opakujem, že musia byť disciplinovaní a koncentrovaní, či už počas tréningového procesu alebo počas zápasov. Ináč sa ich futbalové a pohybové schopnosti zdokonaľovať nebudú. Samozrejme, musia si uvedomiť, že futbal robia hlavne kvôli sebe.

› Máte už aj asistentov. Ako funguje Vaša spolupráca?

KP: Som veľmi rád, že mám asistenta. Je určite lepšie, keď sme na všetko dvaja a o to viac, že sa s Mišom Vlčekom už dlhé roky veľmi dobre poznáme, keďže sme spolu vyrastali v AS Trenčín. Vidím pozitíva v tom, že máme možnosť spolu pripraviť a zrealizovať kvalitnejší tréning. Vieme sa viac venovať detailom a v neposlednom rade sa poradiť či porozprávať o herných situáciách priamo na ihrisku i mimo neho.“

TF: Som rád že mám asistenta Maťa Meška, ktorý mi pomáha pri organizácii tréningov či zápasov. Je vždy lepšie, keď sa môžem s niekým poradiť či prediskutovať rôzne tréningové postupy a metódy. Maťo mi predstavil hráčov a zaskvil ma do chodu klubu, za čo mu ďakujem, pretože som prichádzal ako neznámy človek.“

› Čo by mohol klub zlepšiť, aby sa ešte posunul a Vám sa pracovalo lepšie?

KP: S rastúcim počtom detí v prípravkách i žiakoch by to mohol byť možno výber hráčov, ktorý by sa robil namiesto náboru. Prípadne rozdeliť početnejšie skupiny podľa vybraných paramet-

U10 po zápase aj s asistentom Matejom Meškom

rov tak, aby sa nikomu neuškodilo. Myslím si, že by to skvalitnilo tréningový proces, čo by mohlo viesť k posunu vpred. Celkovo však nemám čo vytknúť a som spokojný asi so všetkým. Viem, že klub sa snaží robiť maximum.

TF: V klube som zatiaľ veľmi krátko na to, aby som mohol povedať, čo by pomohlo k celkovému zlepšeniu. Osobne sa mi zatiaľ pracuje veľmi dobre, nemám žiadne výhrady. Možno by som skvalitnil výber hráčov do klubu, aby sa v jednotlivých kategóriách skvalitnilo konkurenčné prostredie.“

› Kde ste pôsobili ako hráč?

KP: Celé sa to začalo v klube Baník Handlová, odkiaľ som v žiackom veku prestúpil do prvoligového AS Trenčín. Do mužského futbalu som nazrel trochu predčasne v klube FK Pohronie. Neskôr nasledoval návrat do Handlovej, kde sa klub v tom čase volal FC Baník Horná Nitra. V ňom som ukončil kategóriu dorastu. Ostrý štart u „A“ mužstva som si pripísal v druholigovom FC ŠTK Šamorín. Potom to už boli kluby z nižších súťaží v okolí Bratislavy, ako Devínska Nová Ves, FC Jelka, FK Lamač, Kalinkovo, návrat do Šamorína a Veľké Blahovo. Medzitým som pôsobil ešte v momentálne dobre známom dedinskom klube Hajskala Ráztočno, ktorý je mojím materským klubom.

TF: S futbalom som začínal v rodných Košiciach, konkrétne v PČSP Lokomotíva Košice. V žiackych kategóriách som pôsobil v KAC Jednota Košice. Po neúspešnom prestupe do Lokomotívy Košice som futbalovú činnosť na krátko prerušil, a mal som chuť skončiť úplne. V tom čase som začal hrať futsal, kde ma zavolali bývalí spoluhráči. Tento šport ma hneď oslovil a začal som sa mu venovať viac. Futbal mi po čase začal chýbať, tak som v doraste začal hrať za FK Košická Nová Ves. Po príchode na vysokú školu som začal hrať za FA Bratislava, kde som stí-

Trénerská práca je veľmi náročná

hal hrať futsalovú extraligu a aj veľký futbal. Následne som pôsobil v FC Nový Život, FC Jelka, OFK Mostová či TJ Družstevník Malá Mača. Posledné roky pôsobím v nižších ligách v Rakúsku, kde som vystriedal už viac ako 10 klubov (smiech). Dúfam, že ich ešte zopár pribudne.

› Ako sa Vám darí sklbiť hráčske a trénerské povinnosti?

KP: „Dnes je to už jeden a pol sezóny, čo hrám za klub Michal na Ostrove v okrese Dunajská Streda. Sklbiť hráčske a trénerské povinnosti je často náročné z časového, ale aj fyzického hľadiska. Stáva sa, že kolidujú dni a časy zápasov. Niekedy nemám ani jeden deň v týždni, v ktorom by som mohol byť mimo ihriska.“

TF: Aktuálne pôsobím v SC mapo Marchegg. Sklbiť hráčske a trénerské povinnosti bol vždy najväčší problém počas môjho pôsobenia v Slovane, no vždy som sa snažil uprednostňovať zápasy

detí, ktoré hrajú väčšinou v dopoludňajších či ranných hodinách. Mužské zápasy sú väčšinou poobede alebo podvečer, čiže to stíham.

› Ako sa najlepšie dokážete odreagovať?

KP: V priebehu týždňa sa mi podarí ísť párkrát do posilňovne, inak toho voľna pri mojej práci nie je až tak veľa. Ale o to viac si ho vážim. Sú to hlavne víkendy mimo sezóny a školské prázdniny, kedy príde čas aj na relax. Voľné dni trávim najradšej niekde v prírode, na turistike, výlete či dovolenke s priateľkou, rodinou alebo s kamarátmi. Rekreačne sa venujem aj iným športom, ako napr. hokej, plávanie, lyžovanie či bicyklovanie.

TF: Ak konečne mám chvíľu voľna, čo nie je až tak často, rád si zájdem do posilňovne alebo si zahrám padel, futsal, malý futbal či tenis. V období školských prázdnin chodím rád domov do Košíc, kde sa snažím tráviť čas s rodinou, alebo niekde na výlet mimo mesta.

VAJNORY
Dedina v meste

VEREJNÁ DISKUSIA

**STAROSTU MICHALA VLČEKA
S OBČANMI VAJNOR**
V polčase volebného obdobia

**27. november
2024**

18:00 hod.

**Dom kultúry
Vajnory**

Michal Vlček
starosta Mestskej časti
Bratislava-Vajnory

Zmena programu vyhradená!

Na týchto podujatí sa budú vyhotovovať fotografické zábery alebo audiozáznam.

vajnory.sk

Pozrite si online
harmonogram podujatí

Vajnory - dedina v meste
 Vajnorský podcast
 Vajnory.sk

VAJNORSKÝ MINIMARATÓN 2024

